

הידברות

עונת שבת

www.hidabroot.org
תפוצה: 293,000 עותקים

פרשת מקץ | גיליון 632 | ג' בטבת תשפ"ד

לתגובות: oneg.shabat@htv.co.il

להפצת העלון: 073-222-1388

גבולות ההשתדלות

כמה השתדלות מוטל על האדם לעשות, והיכן עובר הקו בין השתדלות לאמונה ובטחון

מורנו הג"ר זמיר כהן שליט"א

לאחר שפטר יוסף את חלומו של שר המשקים לטובה, וביקש ממנו: "פִּי אִם זְכַרְתִּי אֶתְךָ פֶּאֶשֶׁר יִיטב לְךָ וְעֲשִׂיתָ נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְפַּרְתִּי אֵל פְּרֵעָה וְהוֹצֵאתִנִי מִן הַבֵּית הַזֶּה" (בראשית מ, יז), נשאר בבור שנותיים נוספות עד שיצא לחופשי. במדרש מבואר שהיה זה כעונש על שלא בטח דיו בקדוש ברוך הוא, ואמר לבשר ודם: "פִּי אִם זְכַרְתִּי וְכו' וְהִזְפַּרְתִּי". הנה לשון המדרש (בראשית רבה פט, ג) על הפסוק "אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר אֲשֶׁר שָׁם ה' מִבְּטָחוֹ, וְלֹא פָנָה אֶל רֵהֱבִים וְשָׁטִי כְזָב" (תהלים מ, ה): "אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר אֲשֶׁר שָׁם ה' מִבְּטָחוֹ, זֶה יוֹסֵף. וְלֹא פָנָה אֶל רֵהֱבִים, עַל יְדֵי שֶׁאִמַר לְשֵׁר הַמִּשְׁקִים זְכַרְתִּי וְהוֹצֵאתִנִי נִיתוּסֵף לוֹ שְׁתֵי שָׁנִים". אך לכאורה, הלא על האדם מוטלת חובת ההשתדלות להצלחתו, ומדוע נתבע יוסף על שהשתדל שזיכירוהו לפני פרעה? ועוד, אם אמנם לא בטח בה' כראוי, מה ביאור המילים: "אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר אֲשֶׁר שָׁם ה' מִבְּטָחוֹ, זֶה יוֹסֵף?"

במבט ראשון נראה שאם יוסף היה אומר רק "פִּי אִם זְכַרְתִּי אֶתְךָ" או רק "וְהִזְפַּרְתִּי אֵל פְּרֵעָה", היה נשאר בבור רק עוד שנה אחת, אך האמת היא, שלא היה נענש כלל - משום שעשה את ההשתדלות הסבירה כדי לצאת. אולם התביעה על יוסף היתה על שלא הסתפק בבקשה אחת, כדי לצאת בה ידי חובת ההשתדלות. הבקשה הכפולה מלמדת שגם הבקשה הראשונה לא היתה מתוך רצון להשתדל השתדלות סבירה, אלא היה כאן משהו מן המשהו, לפי דרגתו של יוסף, של ביטחון בבשר ודם, בשר המשקים שיביא להצלחתו. לפי דרגתו הרוממה, היה עליו לחוש בכל לבו ונפשו, שרק ביד ה' יתברך להצילו, והדיבור עם שר המשקים אינו אלא מצד הכרח ההשתדלות שנגזרה על האדם בקללת "בְּיַעַת אֲפִיקָא תֵאכֹל לֶחֶם" (בראשית ג, טו), שללא השתדלות לא ישיג את צרכיו.

והנה יוסף תיקן פגם זה כאשר אמר לו פרעה:

"חֲלוֹם חֲלַמְתִּי וּפְתָר אֵין אִתּוֹ, וְאֲנִי שְׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לְפָתֵר אִתּוֹ" (בראשית מא, טו). הלא יש כאן הזדמנות לצאת מהבור, ואפילו לעלות לגדולה, אם יאשר את דברי המלך ויאמר כי מבין הוא בחלומות. אך יוסף משיב ואומר: "בְּלִעְדֵי אֱלֹקִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פְּרַעֲהוֹ!". הרי שעשה היפך ההשתדלות, והגיע למידת הביטחון במלואו. וכדברי הרמב"ם בהלכות דעות (פ"ב ה"ב), שהמבקשים לתקן מידה כל שהיא, יקצינו תחילה לצד השני ואחר כך יחזרו לדרך האמצעי. הנה לשונו: "וכיצד היא רפואתם? מי שהוא בעל חימה, אומרים לו להנהיג עצמו שאם הוכה וקולל לא ירגיש כלל, וילך בדרך זו זמן מרובה עד שיתעקר החימה מלבו. ואם היה גבה לב, ינהיג עצמו בבזיון הרבה וכו' עד שיעקור גובה הלב ממנו, ויחזור לדרך האמצעית שהוא דרך הטובה".

באותה שעה תיקן יוסף את אשר פגם לפי מעלתו, ככתוב במדרש: "אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר וְכו', זֶה יוֹסֵף!". ומיד מלמעלה קבעו לו גדולה, ולמטה הכריז פרעה ואמר: "אֶתְּהָ תְהִיָּה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשָּׁק כָּל עַמִּי!" (בראשית מא, טז). וזהו אחד ממוסרי הסביבון, אותו מסובבים בימים בהם מסר הקב"ה גיבורים ביד חלשים, לאחר שעשו מה שבידם להילחם ביוונים, ומכאן והלאה בטחו בה' שיושיעם. שהנה בסביבון, אם ירצה האדם שיפול הסביבון על אות נ', למשל, ולשם כך יתאמץ בכל כוחו לסובב את הסביבון בחוזקה, וכי המאמץ הגדול יעזור לו!

כך צריך לחוש בכל השתדלות. יעשה את ההשתדלות הסבירה והראויה, בין בפרנסה ובריאיות ובין בשמירה ממחבלים ומפגעים למיניהם, וכך בכל ענין וענין, ומכאן והלאה ירגיל עצמו להיות במנוחת הנפש ורוגע פנימי מתוך בטחון שה' יעשה עמו את הטוב והנכון ביותר עבורו (ראה "חובות הלבוניות", תחילת שער הבטחון). שבת שלום.

שאל את הרב

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

האם בעשרה בטבת מותר לקחת כדור נגד כאב ראש? וריטלין?
ביום צום מותר ליטול תרופה או ריטלין. ואם ניתן לבלוע ללא מים פשוט שמותר, ובדיעבד מותר גם עם מעט מים (כ-30 C.C.).

אני לא יכול לצום וגם לעבוד. האם עלי לקחת חופש בעשרה בטבת כדי לצום? או ללכת לעבודה ולא לצום?
חובת הצום אינה גמישה, ורק מי שחולה פטור מהצום, ולא כל אחד יעשה דין לעצמו. ואם יש קושי ביציאה לעבודה, עליו ליטול חופשה ולצום ככל ישראל.

העלון טעון גניזה | נא לא לקרוא במהלך התפילה

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
17:54	17:16	16:01	ירושלים
17:50	17:18	16:17	תל אביב
17:50	17:15	16:08	חיפה
17:55	17:19	16:20	ב. שבע

היו שותפים במיזם של הידברות למען החיילים והמפונים ותקבלו תוכנית מכארת ותעודה יוקרתית עם הפסוק האישי שלכם בה מופיע שמכם ושם אמכם בספר התורה

לקבלת החנוכיה היוקרתית עד הבית
חייגו: 073-222-1212

ספר הזכרה המרגש והנדיר

רבנו בחיי בן אשר, מפרשני המקרא שחי לפני כ-700 שנה, מבאר על הפסוק "לא הביט און בַּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בַּיִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹקָיו עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מִלֶּךְ בּוֹ" (במדבר כ"ג, כ"א): "אימתי ה' אלקיו עמו? כשתרועת מלך בו, כשיש בהם דבקות עם המלך, והוא מלשון רעות, כי אז יהיו למעלה מן המזלות". כאשר יש חיבור מצינו ודבקות שלנו בבורא עולם, אז זוכים שבורא עולם יהיה עמנו ומכאן עוברים להנהגה אלוקית למעלה מן הטבע. פעולות רוחניות של התחזקות, תשובה, תפילה, מצוות ומעשים טובים, מוציאות אותנו מהמסלול של הטבע שהינו בשליטת המזלות, ומעבירות אותנו אל הנהגה האלוקית שהיא מעל המציאות הטבעית. כשיהודי מתחזק, מתעלה בדרגתו הרוחנית ומתגבר על הטבע שלו, שמושך אותו כלפי הנוחות וההרגלים שלו, אז מידה כנגד מידה האדם זוכה לעבור ממסלול של הנהגת הטבע אל הנהגה אלוקית שהיא למעלה מן שליטת המזלות והטבע, ובכך ניתן לזכות לביטול גזירות ולישועות גדולות.

לעיתים אדם פרטי מקבל קשיים לחייו, או אומתנו בכללותה עוברת קשיים, שכל מטרתם היא לגרום לנו להתחזק ולעשות צעדים של התקדמות, ולכן ודאי יש לפעול בפעולות רוחניות אלו, שבכוחן לעורר רחמי שמים ולשנות את המציאות. ואכן, פעמים רבות כאשר מתחזקים ומשנים מסלול רוחני, אותם התמודדויות וקשיים נעלמים, משום שהם השיגו את מטרתם. וכן לאחר צעד של התחזקות משמעותית, או לאחר מעשה מצווה עוצמתי הכרוך במסירות נפש, פעמים רבות זוכים לישועה גדולה.

כיצד ניתן לבטל גזירה קשה ולהביא לישועה?

לשנות את המציאות על ידי התחזקות רוחנית - האם זה אפשרי, ואיך זה בדיוק עובד?

מן הטבע? כדי לעלות להנהגה של מעל הטבע, אנו נדרשים בעצמנו לנהוג באופן שהוא מעל טבענו שלנו. כשאנחנו פועלים מעל הטבע שלנו, אז מידה כנגד מידה ה' ינהיג אותנו בהנהגה שהיא למעלה מן הטבע. כל מצוות התורה הן פעולות רוחניות שלמעלה מטבע האדם, כגון: שמירת שבת, שמירת הצניעות, ויתור למען האחר, צדקה, עבודת המידות, הקפדה על כשרות - וכן יתר המצוות, וזאת כיוון שהטבע שבאדם מושך אותו לעשות ככל אשר על רוחו, וכאשר האדם מתגבר ומתעלה על טבעו, מידה כנגד מידה הוא מתעלה למערכת הנהגה שהיא מעל הטבע. לכן, כאשר אדם מתחזק ומתעלה בדרגתו הרוחנית, כגון מקבל על עצמו לשמור שבת, הוא הופך להיות מונהג תחת הנהגה אלוקית על-טבעית.

ייתכן שעל אדם מסוים נגזרה קשה על פי חשבונות שמים, וכן ייתכן מצב שבו על פי המציאות הטבעית, היינו נתוני המציאות הנוכחיים וחוקי ההיגיון לנוכח מצב מסוים - יהיו מי שאמורים לעבור דבר קשה. החדשות הטובות הן שזהו לא בהכרח סוף פסוק. ישנו פתח מילוט, המאפשר לצאת ממצאות מסוימת, זאת המתנהלת על פי הטבע וההיגיון, ולעבור למציאות אחרת, בה זוכים לראות עין בעין ישועות, הצלה והתרחשויות שמעל ההיגיון הטבעי.

באותה מציאות פלאית אנו לא כפופים עוד למערכת חוקים של היגיון, תחזיות, סטטיסטיקות וכללי הטבע, אלא עוברים להנהגה שהיא מעל הטבע. זהו מסלול שבו קיימת השגחה אלוקית פרטית של בורא עולם, שבה הכול יכול לקרות. והשאלה המתבקשת היא: כיצד זוכים לעלות להנהגה שהיא למעלה

זה אפשרי

הרב יצחק פנגר

לנקום, ואליעזר לא רק שלא נקם ולא נטר ולא הקפיד, אלא פעל בקיצוניות בדרך של הטבה, על כן התורה כל כך מתפעלת מאליעזר שהכניע את עצמו ועשה הטבה במקום הקפדה ועמד בניסיון (כידוע בזכות זה גם נכנס חי לגן עדן והפך לברוך). כמה עלינו לקבל מזה חיזוק בדרךנו, שאנו כל הזמן תובעים מעצמנו רק הכנעה והיפך הנגיעה. כמה רואים בעולם, אפילו בעולם התורה, מחלוקות ומריבות, וכל אחד תולה שזה לשם שמים, ואחר כך יוצא כל כך חילול השם, ורואים שזה בגלל חוסר ברור במידות, ואין איש חושד בעצמו אולי הוא נגוע מקנאה, שנאה וכדומה, ומה קובע את התנהגותו" (דגל המוסר, פרשת חיי שרה) - לסיכום - לשאוף לשלמות זה חיובי, אך פרפקציוניזם זו מכשלה. אל תבלבלו בין השניים. עברו שוב על ההבדלים בין השניים, ובראש ובראשונה למדו לשחרר גם קצת כלפי עצמכם, וגם כלפי אחרים. בשבוע הבא נלמד עוד מספר דרכים כיצד ליישם זאת בהצלחה.

לשחרר כלפי אחרים

החלק השני של הפתרון לפרפקציוניזם: לשחרר - גם כלפי אחרים

להתעלות מעל הנגיעות האישיות, וגם אם הדברים לא הלכו כמו שרצינו, להבין שהם הלכו כמו שאלוקים רצה, ולא להתעצבן ולכעוס.

ראו כיצד כותב זאת הרב גרשון ליבמן, בספרו "דגל מוסר": "אליעזר, הייתה לו נגיעה גדולה שבתו תשתדך עם יצחק, כפי שרמזו חז"ל במילה אולי לא תאבה האישה 'אלי' כתיב, ובוודאי שכאשר לא הצליח במשימה זו אז היה לו מקום מוצדק להקפיד אולי אף

בפרשת חיי שרה, שקראנו רק לא מזמן, אברהם אבינו הוא זה ששלח את אליעזר למצוא אישה ליצחק. אליעזר הוא יד ימינו של אברהם אבינו, כינויו הוא דמשק אליעזר, וחז"ל מסבירים דמש"ק - דולה ומשקה מתורת רבו. כלומר, הוא גם מעביר את כל מה שהוא למד מאברהם לאחרים. לאליעזר יש בת, שגם היא בגיל שידוכים. כשאברהם אבינו שולח אותו למצוא אישה ליצחק, מובן שאליעזר מיד מציע את בתו... אבל הוא נתקל בסירוב נחרץ מצד אברהם אבינו. אדם אחר היה נפגע, מפנה עורף, מתנקם, או לפחות לא ממלא את שליחותו כראוי - הוא יכול היה לצאת לשליחות, לחזור כעבור שבוע ולהגיד "לא מצאתי שום נערה מתאימה, ולכן אולי תחשוב שוב על בתי...". אליעזר נקט, כפי שחכמי המוסר מכנים זאת: "הטבה במקום הקפדה". התגבר על הנגיעה, ובמקום להקפיד - היטיב.

כשאנו מדברים על שחרור מפרפקציוניזם, עלינו לזכור שהפרפקציוניזם משפיע לא רק על האדם הנושא תכונה זו, אלא גם על יחסו לאחרים. ביקורת יתר, חיפוש החסרונות וכו'. הבה נלמד מאליעזר כיצד

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר 'זה אפשרי'.
לרכישה היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

העלון מופץ השבוע ב-293,000 עותקים. בזכות אלפי יהודים שאנפת להם! אנפת גם לך מייכחי הרבים? חייגו: 073-2221388 ותקבלי/י 50 עלונים להפצה מדי שבוע

הפצה ולוגיסטיקה | **עריכה גרפית** | **עורכת משנה** | **עורך**
טליה זכריה, אסתר שמיר | שני מויאל | דבי רייכמן | דודו כהן

וקשרתם
נהגת תפילין בנקבת תפילין

להנצחת עמדת חייגו
073-3333-343
העמדה כוללת תפילין סלית וסידור

'וקשרתם' כיפת הברזל של עם ישראל!

בזכותכם עמדות תפילין בשטחי הכינוס בעוטף עזה למען הצלחת חיילי ועם ישראל.

"וַיְהִי בְּנֶסֶךְ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה ה' וַיִּפְצוּ אֹיְבֵיךָ, וַיִּנָּסוּ מִשְׁנָאִיךָ מִפְּנֵיךָ". פסוק זה מלמדנו על מעלת ארון הברית, בו היו אבותינו נוצחים במלחמה. וכפי שמפרש רש"י: "ויפצו אויביך" - המכונסים. "וינסו משנאיך" - אלו הרודפים. "משנאיך" - אלו שונאי ישראל, שכל השונא את ישראל שונא את מי שאמר והיה העולם.

ארון הברית התייחד בכך ששני לוחות הברית וספר התורה היו נתונים בתוכו, ובכוח התורה הקדושה יש לנו כוח אדיר לנצח במלחמה, להניס את אויבינו ולהביס את שונאינו.

בספר החיים לאחיו של המהר"ל הביא רמז נפלא על כך שלימוד התורה שבעל פה בכוחה לשמור עלינו מכל רע. "גמרא" ראשי תיבות של: גביראל מיכאל רפאל אוריאל, לאמור, העוסק בגמרא חונה מלאך ה' סביב לו להצילו, מימינו מיכאל, ומשמאלו גביראל, ומלפניו אוריאל, ומאחוריו רפאל, ועל ראשו שכנת א-ל הבוחר בדברי חכמים, והתורה מגינה על עם ישראל.

כוח התורה לניצחון ישראל

איך אנו יודעים שבכוח התורה
נוכל לנצח את אויבינו?

הודף את מלאכי החבלה מלהזיק לישראל

עם ישראל, במשך כל הדורות, יודע שיש לנו אויבים החפצים לכלותינו, ולולי ה' יִשְׁמַךְ עֵיר שְׁוֹאָ שְׁוֹאָ שְׁוֹמֵר. ישנם מחבלים הנראים לעין, וישנם למעלה מהם כוחות רוחניים, שהם אלו שמכוונים אותם למעשיהם אלו, וכפי שגילה אליהו הנביא זכור לטוב (תנא דבי אליהו): "בכל יום ויום מלאכי חבלה יורדים מלפני הקדוש ברוך הוא לחבל את כל העולם כולו", ומהי הזכות העומדת עלינו להצילנו ממלאכי החבלה הרוחניים? "אלמלי בתי כנסיות ובתי מדרשות שהם יושבין בהם ועוסקין בתורה - היו מחבלין מיד". הרי שכוח התורה מגן עלינו שאותם המלאכים הרעים לא יצליחו לפגוע בעם הקודש.

במה היה דוד בטוח בניצחון המלחמה?

דוד המלך היה למוד קרבות ומלחמות עם הפלשתים ועם שאר שונאי ישראל, ומתוך זמרתו בספר תהילים (כ"ג, ג) לימד שהיה בטוח בניצחון נגד אויביו מכוח לימוד התורה: "אם תחנה עלי מחנה - לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה - בזאת אני בוטח". מהו "בזאת"? זו התורה שנקראת "אמת", וכאמור: "וזאת התורה אשר שם משה" (רבונו בחיי).

אף חכמי אומות העולם ידעו סוד זה, שכוחם של ישראל כנגד האויבים נובע מן התורה הקדושה, וכפי שדרשו רבותינו על הפסוק: "הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו". בלעם בן בעור היה נביא גדול של הגויים, באו אליו כל האומות ושאלו אותו: "האם אנחנו יכולים לנצח אומה זו?". אמר להם: לכו לבתי כנסיות ועל בתי מדרשות של ישראל, ואם תמצאו שם תינוקות מצפצפים בקולן - אין אתם יכולים להילחם בהם, שכך הבטיח אביהם ואמר להם: "הקול קול יעקב", בזמן שקולו של יעקב מצוי בבתי כנסיות - אין הידיים ידי עשו. ויהי רצון, שיתרבה קול יעקב בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ומלאה הארץ דעה את ה'.

מתוך ספר "שיח יצחק", פרשת בהעלותך. לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי היכנסו להדברות שופס או חייגו: 073-222-1250

הלכות על ברכות

מה מברכים על לחם
מקמח טף, והאם שמן
זית צריך הכשר?

אדם שאכל כזית לחם ביותר משיעור של כדי אכילת פרס (כלומר שאכל 27 גרם ביותר מ-7 דקות), האם יברך ברכת המזון?

נחלקו בזה הפוסקים אם צריך לברך ברכת המזון או לא. ולהלכה, אם ישנה אפשרות בידו לאכול כעת כזית בתוך השיעור הנ"ל - יאכל כעת ויברך ברכת המזון (כך דעת מרן הרב אלישיב זצ"ל, "אשרי האישי" פרק ל"ז סעיף קטן ד). ואם אין לו עוד כזית, ואינו יכול לאכול עוד, לא יברך בפיו אלא יהרהר את הברכה בלבו (כף החיים סימן ר"י סעיף קטן ז', וכן איש חי פרשת מסעי אות ו').

מה מברכים על לחם שנעשה מקמח "טף"?

קמח הטהי הינו קמח שנעשה מקטניית המצויה באתיופיה, ובני העדה נוהגים לעשות ממנו לחם, ומומחי התזונה משבחים אותו שיש בו ערך תזונתי רב. קטניית זו שנקראת טף אינה נאכלת אלא בצורה זו בלבד, ומגדלים קטניית זו על מנת לעשות ממנה עיסה ולאפות אותה, ועל כן ברכת לחם זה היא בורא פרי האדמה (על פי דברי הילקוט יוסף סימן ר"ד אות ו').

אכלתי בשרי ולאחר כמה שעות לפני שעברו שש שעות בירכתי על מאכל חלבי. מה אעשה, האם אטעם מהמאכל החלבי כדי שלא תהיה ברכת לבטלה, או שלא אטעם כדי להינצל מאיסור בשר וחלב?

עדיף לטעום מהמאכל, ולא תהיה ברכת לבטלה, משום שאיסור ברכה לבטלה הינו איסור מן התורה, ואילו איסור אכילת חלב לאחר בשר אסור מדרבנן (הליכות עולם חלק ז' עמ' ל').

לאחר שטעמתי מהחלבי, האם אני יכול להמשיך ולאכול כעת את המאכל?

לאחר אכילת בשר יש להמתין שש שעות שלימות, ולכן אף אם טעם בטעות מהמאכל החלבי, עדיין חל עליו האיסור להמשיך לאכול, כי עדיין יש חשש של איסור בשר בחלב, שאם נשאר בשר בין השיניים ואוכלם יחד יעבור איסור, לכן רק יטעם ויפסיק.

חוטאי הציצית שלי ארוכים מאוד. האם אני יכול לגזוז אותם במספרים של ברזל?

נהגו להזהר לכתחילה שלא לגזוז את חוטאי הציצית על ידי סכין או מספרים של ברזל, משום שנאמר לגבי אבני המזבח "לא תניף עליהם ברזל", ולכן נזהרים גם בציציות מברזל. לכן ראוי להקפיד לחתוך רק במספרים קרמיים, או לחתוך בפיו אבל לא לחתוך בסכין או מספרים של ברזל (כף החיים פלאגי סימן י' אות י"ב).

אני רוצה לקנות שמן זית שמייצרים בכפר ערבי או דרוזי. האם צריך שתהיה על זה כשרות, או שאפשר לקנות גם ללא הכשר?

בזמננו שישנה תעשייה ענפה וישנן גם הרבה שיטות לרמות את הלקוח, אין להקל בכך, אלא צריך כשרות, או שיראה בעיניו את התהליך, כגון שישחט הגוי בפניו את הזיתים. כיוון שכיום ישנו חומר שממזג בין שמנים, יתכן ומיזגו בשמן זה בצורה בלתי חוקית שמן מן החי ואין על כך פיקוח ועל כן חייב כשרות.

שכחתי לברך ברכות השחר בבוקר. עד מתי אני יכול לברך ברכות השחר?

מי שזנאנס ולא בירך ברכות השחר בבוקר, יכול לברך את כולו במשך כל היום, ויש אומרים שיכול לברך אותם גם בלילה אחר צאת הכוכבים עד שילך לישון. ואף שיש חולקים - המברך יש לו על מה לסמוך (עי' יחזה דעת חלק ד' סימן ד' וילקוט יוסף סימן מ"ו סעיף כ"ה, משנה ברורה סימן נ"ב סעיף קטן י').

הדברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם.
לכל שאלה בחלכה, חייגו עכשיו 073-333-3300

פלטה קרמית מעוצבת
עיצוב חדשני, חימום אחיד
מרתמימה 4-7 סרטים

מיחם הפלא

מיחם מים מהודר
פסטט מקורי

כיסוי לפלטה
בד מהודר

מנורת אור לי
תאורת שבת

מוצרי חשמל
לשיבת
ההכשר

ההלכה ש(אולי) שכחתם

למה צריך לטבול כלים, ומה עושים אם הכלים במטבח מעולם לא הוטבלו?

אכילה איננה רק אקט של הזנה חומרית של הגוף, אלא יש בה ממד רוחני שמשפיע על נשמת האדם. לכן ישנן הלכות כשרות רבות, הלכות ברכות, ועוד. ישנו נושא הלכתי כשרותי, שלא תמיד מתחזקים בתחילת דרכם מודעים אליו, והוא - טבילת כלים. כלי אוכל שיוצרו על ידי נוכרי (בבית חרושת שבבעלות נוכרי), או שנקנו מנוכרי, מצריכים טבילה ב"מקווה כלים". הטבילה במקווה מטהרת את כלי האוכל, מוציאה מהם את טומאת העמים ומכניסה אותם לקדושת ישראל. המקור לטבילת כלים הוא בספר במדבר, פרק ל"א פסוקים כ"א-כ"ג: "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן כָּל דָּבָר אֲשֶׁר יֵבֵא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ וְטָהַר... וְכָל אֲשֶׁר לֹא יֵבֵא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַּמַּיִם". ציווי זה הורה אלעזר הכהן בשם ה', לאחר מלחמת ישראל במדין, כאשר ישראל לקחו את כליהם של מדין בתוך שלל המלחמה, ומכאן נלמדות הלכות טבילת כלים, כאשר מוציאים כלי מרשותו של הגוי ומעבירים אותו לרשותו של ישראל.

ומה מיוחד במי המקווה? האם יש הבדל בין מי המקווה למים שזורמים לנו מהברז בבית? המים שבבית ומי המקווה אולי נראים זהים מבחינה חיצונית, אך מבחינה רוחנית הם שונים לחלוטין. המטרה של טבילת הכלים במקווה היא הרי לא לשם רחצה וניקיון, בשביל זה יש לנו את הכיור בבית. המטרה של טבילה במקווה כלים היא רוחנית לחלוטין, והיא לשם טהרה. מי המקווה הם מי גשמים שלא נותקו מן הקרקע, או שהם מחוברים אל מי גשמים (על ידי השקה), ולכן הם נקראים "מים חיים", שבכוחם לטהר. זאת לעומת המים הזורמים בברז, שהם מנותקים, ואין בהם הסגולה לטהרה רוחנית.

אחד השלבים בתהליך גיור של נוכרי הוא לטבול במקווה טהרה. טבילה זו משנה את מהותו הרוחנית של הטובל. בדומה לכך, כלי האוכל שיוצרו או נקנו מנוכרים צריכים לעבור תהליך של טהרה על מנת שיהיו כשרים לשימוש ישראל. הכלים המצריכים טבילה הם כלים מזכוכית, דורלקס, פירקס ומתכת, שבאים במגע עם האוכל, כגון: צלחות, כוסות, סכ"ס, קערות הגשה, בקבוקים, קופסאות וצנצנות אחסון, תבניות, סירים ומחבתות, כלי מטבח, בישול ואפייה (כגון: מצקות, מגרדת, חלקי המיקסר שנוגעים באוכל, כגון המקצפות) וכדומה. כלי פורצלן, ובכללם חרסיה המצופה בזכוכית, נוהגים לטבול ללא ברכה, מתוך הספק. יש לציין כי ישנם כלים מרשתות ישראליות שמיובאים מחו"ל (MADE IN CHINA), ולכן יוצרו על ידי נוכרים, וגם אותם יש לטבול.

כלי חרס, חרסיה וקרמיקה שהם ללא ציפוי זכוכית, וכן כלים מאבן, עץ, נייר וניילון - אינם מצריכים טבילה. כלי פלסטיק - התפשט המנהג שלא לטבול, והטובל אותם ללא ברכה - תבוא עליו הברכה. טרם הטבילה יש לוודא כי הכלים נקיים וללא חציצה, ולכן יש להקפיד להסיר מדבקות או תוויות, כך שהכלי יהיה מוקף מכל צדדיו, מבפנים ומבחוץ, במי הטהרה, ללא דבר שחוצץ בינו לבין המים.

האתגר השבועי

השתמשתם בכלי המטבח שלכם שנים ארוכות ומעולם לא טבלתם אותם? פנו זמן השבוע לפרויקט קטן של טבילת כלי המטבח.

את המנגינה הזאת

כל אחד יכול - וצריך - למצוא את נקודת השירה שבתוכו

לפעמים ניגון טוב יכול לעשות את כל ההבדל. דיבורים רציונליים משכנעים ונכונים יכולים להועיל, אבל ניגון טוב חודר עמוק ומשפיע הרבה יותר! ניגון זה לא דבר פשוט, ולכן גם בחינוך צריך לדעת איך משתמשים בכלי הזה. בזמנים של שגרה, ובמיוחד בזמני חירום.

הדבר מרומז כבר בפרשה שלנו. כתוב בפרשתנו שיעקב שלח את בניו למצרים לשחרר את יוסף, וצייד אותם "מזמרת הארץ". בספרי חסידות מובא שהוא שלח עמהם זמירות וניגונים של ארץ ישראל (ליקו"מ תנינא, ס"ג, ש"ל רועה ורועה, יש לו ניגון מיוחד משלו, ועל כן יעקב אבינו שלח ליוסף את הניגון המתאים כדי לפעול אצלו על ידי הניגון מה שהיה צריך"). גם הגר"א (כפי שמובא בהקדמת הספר "פאת השולחן") כתב שחכמת המוזיקה - שבחה הרבה, ורוב טעמי התורה, וסודות שירת הלויים, וסודות תיקוני זוהרה, אי אפשר לידע בלעדית וכו', וכמה וכמה ניגונים הביא משה רבנו ע"ה מהר סיני (ע"ל). בבית המקדש הלויים ניגנו ושרו, ודוד המלך, נעים זמירות ישראל, חיבר לנו את ספר תהילים, שכולו שירה. כל יהודי אמור להתחיל את הבוקר שלו עם שירת הים (כחלק מפסוקי דזמרה), וכל ספרי התפילות שלנו, הסידור והמחזור, מלאים בפיוטים, סליחות, בקשות וזמירות. אנחנו עם של משוררים ופייטנים, שלא מפסיק ליצור ולחדש, לנגן ולשיר.

כתוב בפסוק (ישעיהו י"ב ו'): "צִהְלִי נְרִי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן". זה לא ציווי, אי אפשר לצוות על זה, זה עניין שעולה מהלב. אמנם לא כל אחד קיבל כשרון לכתוב שירה מקורית, אבל כל אחד צריך לשאוף לזה: להוריד את הניגון שלו לעולם, למצוא את נקודת השירה שלו, ולנסות להתחבר אליה. כולנו חשופים ומכירים שירים וניגונים רבים, מכל הסוגים. יש ניגונים שמייאשים, שנותנים מענה לצרכים נמוכים יותר של הנפש הבהמית, ויש ניגונים שמרמים ונותנים כוח. אם אדם יתבונן ויהיה אמיתי עם עצמו, הוא ידע לזהות מהם ניגוני הקדושה שעושים לו טוב. כדאי ממש לפנות זמן קבוע, לא רק לשמוע מוסיקה ברקע, כ"מתעסק", אלא לעשות מזה "עבודה", לייחד כמה דקות ביום כדי לשיר לפני הקב"ה! זה מדהים כמה שזה מכניס לחיים רגש, ומצליח להפנים אמונה ותקווה.

אפשר לעשות את זה ביחידות (שזו עצה טובה לזיכרונם שבינינו). אפשר גם לשיר עם הילדים, בשולחן השבת, לא רק כחוויה משפחתית מגבשת, אלא ממש כתפילה וכחיבור רוחני. אני אשתף אתכם, שהדפסתי למשפחה שלי כמה עותקים של "זמירות שבת" אישיות, שכוללות לא רק את הזמירות הרגילות, אלא נתתי לכל ילד לבחור כמה שירים (הם בחרו בשירים של ישי ריבו ושולי רנד, עדי הן, אבייתר בנאי, יונתן ואהרן רזאל ועוד). כמה שזה שידרג את שולחן השבת שלנו! כל משפחה יכולה כך להפיק זמירות שבת משלה, להדפיס, ופשוט לשיר ביחד, ישן וחדש.

גם לחיים יש ניגון ומקצב. הדרך ההתייחס לאירועי העבר היא סוג של מנגינה (ליקו"מ נ"ד). אפשר לחבר מנגינה אופטימית, ואפשר לחבר מנגינה פסימית. כאשר פסקול חיינו מתמלא במוזיקה אמונית מחברת, זה עוזר גם לחבר ניגון אופטימי למציאות. יהי רצון שנצליח!

לריכישת ספרו החדש של הרב דן טיומקין ADHO נכוחות העל של ילדי הקשב; הנכנס להיברות שופט או חייגו: 073-222-1250

הקבלה הטובה שתכריע

- חיזוק בצניעות
- שיעור תורה שבועי
- תוספת שבת
- הנחת תפילין

הכריעו את הכף!
מסרו את הקבלה שלכם
ואת השמות לתפילה
073-2221230

מקבלים עכשיו קבלות טובות לשמירה הגנה הצלה ולעילוי נשמת

כל השמות מועברים לתפילה המיוחדת של הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

עם ישראל זקוק בדחיפות לזכויות שיכריעו את הכף לניצחון ולקירוב הגאולה השלימה

כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם, נאם ה', כי אֶסְלַח לְעוֹנָם, וְלִחְטָאתָם לֹא אֶזְכֹּר-עוֹד" (ירמיהו ל"א, ל"ב-ל"ג).

הם ניבאו שהעמים עתידיים לאהוב ולכבד אותנו, ויחיו בשלום עולמי: "וְהָלְכוּ עִמָּי רַבִּים, וְאָמְרוּ לִבְנֵי וְנַעֲלָה אֶל הַר ה'... כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדִבַּר ה' מִירוּשָׁלַם... וְכָתַתּוּ חֲרֻבוֹתֶם לְאֵתִים וְחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמִזְמֹרוֹת, לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גוֹי חֶרֶב, וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה" (ישעיהו ב', ג-ד).

לאחר שנבואות קשות התגשמו, נוכל לדעת בוודאות שגם הנבואות הטובות והנפלאות עתידות להתגשם. כגודל הייסורים שחווה עם ישראל - כך עתיד לחוות אושר ושלווה, ביטחון וככלכלה טובה, והכי חשוב: חיבור לתורה הקדושה וקרבת אלוקים גלויה.

נכון, ההצגה הגיעה לחלק מפחיד וקשה לצפייה, אך עלינו לזכור שיש במאי ההצגה, והתסריט שהכין מוביל לבסוף אל אושר ושלמות. שום דבר אינו קורה במקרה ולא לחינם, הכול מתוכנן מראש ולטובה, ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים.

על כן נשתתף כולנו בכאב של עם ישראל, נתפלל ונתחזק בשמירת המצוות למען שחרור החטופים, ריפוי הפצועים ושמירת החיילים, אך גם נתנחם מתוך לב בוטח ומצפה אל העתיד המובטח לנו.

במה נוכל להתנחם?

הנבואות מספרות על ימים קשים, אך גם על עתיד מזהיר לעם ישראל

(מכות דף כד, ב').

על זו הדרך נלמד גם אנחנו. נבואות אחרית הימים ניבאו מלחמת גוג ומגוג, אך גם ניבאו גאולה נפלאה ונצחית לעם ישראל: "אֲחֵרֵי הַיָּמִים הָהֵם, וְנָאֵם ה', נִתְתִּי אֶת-תּוֹרָתִי בְקַרְבְּם, וְעַל-לִבָּם אֶכְתְּבֶנָּה; וְהִיִּיתִי לָהֶם לְאֱלֹקִים, וְהָפִיחַ יְהוָה לִי לְעָם, וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת-אֶחָיו לְאמֹר דַּעוּ אֶת יְהוָה:"

כידוע, האנטישמיות ליוותה את עמנו במשך אלפי שנים שבהן שרדנו נגד כל הסיכויים, כאשר התורה ניבאה כל זאת מראש. נביאי ישראל גם ניבאו את הקשיים הגדולים שעתידיים לפקוד את עמנו באחרית הימים, עד שנזכה לשוב בתשובה שלמה ולהיגאל ע"י משיח צדקנו.

קעת אנו חיים במאה ה-21 למניינם, עם קטן ושוחר שלום שבקושי ניתן להצביע עליו במפת העולם, אך עינינו הרואות שארגוני טרור ומדינות כאיראן מבקשות את השמדתנו, התקשורת העולמית מדווחת על כל תנועה שלנו בכותרות ענק, עורכים בכל רחבי העולם הפגנות ענק נגדנו ובעדנו, והגרוע מכל: אסון נורא פקד את עמנו, יותר מאלף נטבחים, ה' יקום דמם, ומאות חטופים, שיזכו להצלה במהרה בעז"ה, ואנו נמצאים במלחמה שיכולה להפוך בכל עת למלחמת עולם. ייתכן כי נבואות אחרית הימים על מלחמת גוג ומגוג קורמות עור וגידים לנגד עינינו. אז במה נתנחם?

הגמרא מספרת לנו כי לאחר חורבן בית המקדש, הצליח רבי עקיבא לנחם את חבריו בכך שהזכיר שיש גם צד שני למטבע. לאחר שנבואות החורבן התממשו במציאות, ניתן לדעת בוודאות שגם נבואות בניין בית המקדש השלישי עתידה להתממש במציאות באותו אופן ממש. אז אמרו לו חבריו: "עקיבא ניחמתנו!"

7 שבע עובדות יונתן הלוי

הכהונה הגדולה. לאחר שלוש שנים, במהלכן התחולל ביהודה מרד החשמונאים ביוונים, הגיעו החשמונאים בראשות יהודה המכבי אל המקדש, טיהרו אותו, וחנכו אותו מחדש ביום כ"ה בכסלו שנת ג'תרכ"ב.

6 בית המקדש השני נחרב בתשעה באב בשנת ג'תתכ"ח. עיקר חורבנו נעשה בידי טיטוס קיסר רומי. השלמת החורבן נעשתה 52 שנה לאחר מכן, בשעה שחרש טורנוסרופוס הרשע את ההיכל בשנת ג'תת"פ פפקודת אדריאנוס.

כבר לאחר חורבן הבית הראשון, קבעו חכמינו מספר ימים בשנה בהם עלינו להתאבל על חורבן הבית. צומות אלו הונהגו שנית לאחר חורבן הבית השני: ט' באב - יום חורבן שני הבתים. י"ז בתמוז - יום פריצת חומת ירושלים בחורבן השני. ג' בתשרי - יום רצח גדליהו בן אחיקם, כחודשיים לאחר חורבן הבית הראשון, בעקבותיו גלו הנשארים בארץ. י' בטבת - יום התחלת המצור על ירושלים בשלהי בית ראשון.

7 חכמינו בנגמרא מציינים את הסיבות לחורבן בית המקדש. בית מקדש ראשון חרב בגלל עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים, ואילו בית המקדש השני חרב בגלל שנאת חינם בין איש לרעהו. חז"ל גם אומרים שבדור שבית המקדש השלישי לא הוקם, ניתן לראות כאילו הוא שוב חרב. עלינו לערוך חשבון נפש נוקב, כללי ופרטי: האם אנו עושים די כיום, כדי שחורבן זה לא יחזור על עצמו ובית המקדש ייבנה שוב?

מי בנה את בית המקדש השני, מתי נחרב, ומדוע? וכיצד היה נראה?

הסמכות המחוקקת וגם הסמכות המשפטית. מקום מושבה של הסנהדרין היה בחצרות המקדש, ואין כל סמכויותיה בידיה אלא כאשר ישבה במקדש.

5 נס חנוכה התרחש בתקופת בית שני. בשנת ג'תר"י כבשו היוונים את ארץ ישראל, לאחר מספר שנים הטיל המלך אנטיוכוס אפיפנס גזרות על היהודים בארץ ישראל, ושלוcho חיללו את בית המקדש השני.

רבים מהיהודים נהו אחריהם והתייוונו, ואף הצליחו להשפיע על אנטיוכוס שיתן להם את

1 בית המקדש השני הוקם בשנת 350 לפני הספירה, והוא עמד על תילו בסך הכל 420 שנה. בית זה נבנה 70 שנה לאחר גלות בבל, והוא נבנה על ידי עולי בבל בראשית שיבת ציון, לאחר הכרזת כורש. בוני הבית מצאו את שרידי היסודות של הבית הראשון ועל פיהם קבעו את מקומו של הבניין. העולים השתדלו לבנות את הבית השני לא רק במקום שעמד הבית הראשון, כי אם גם לפי מידותיו של הבית שחרב. רק את חצרותיו הרחיבו, והוסיפו על השכות. בשנה השישית למלכותו של דריוש הראשון מלך פרס, נחנך בית המקדש בג' באדר.

2 המלך הורדוס שיפץ את בית המקדש שבנו עולי בבל, והפכו ליצירת פאר. הורדוס עשה זאת על מנת למצוא חן בעיני נתיניו היהודים. על בית המקדש ששופץ על ידי הורדוס אמרו חז"ל: "מי שלא ראה בניין הורדוס, לא ראה בניין נאה מימיו".

3 בבית המקדש כל הכהנים המיוחסים לזרע אהרן זכו ליטול חלק בעבודת המקדש. הכהנים, שמספרם הגיע לאלפים רבים, חולקו ל-24 משמרות, משמרת לשבוע. כל ימות השנה היו הכהנים בבתיהם, חלקם שימשו כדיינים ומורי הוראה, ורק בהגיע שעתם פעמיים בשנה, עלו למקדש לעבודת הקודש. גם הלויים חולקו ל-24 משמרות, שעלו פעמיים בשנה למשך שבוע לעבודתם בירושלים.

4 בימי הבית השני הייתה הסנהדרין המוסד העליון בחיי האומה. בידי הסנהדרין רוכזו גם

אמ"א: סיוע לנשים הרות במצוקה
073-222-1333 • 052-955-1591
kalina@htv.co.il

מחלקת אמ"א
מנצחת איתך
ועם התינוק שלך

אמא יחד ננצח!

"אז מה אם יש מלחמה ואני במילואים? זו לא סיבה לוותר על תרומת כליה"

דוד ברזילי, תושב שדרות, תרם כליה בעיצומה של המלחמה, אחרי עשרה ימים ששירת במילואים.
"דווקא הטבח הנורא הגביר אצלי את הרצון לתרום"

ונשארתי כך במשך יומיים, כיוון שלא יכולתי להיכנס לשדרות לקחת בגדים אחרים. במשך עשרה ימים הייתי בחמ"ל, עסוק בעבודה אינטנסיבית. דאגנו לפינויים של התושבים, טיפלנו ברשימות הנעדרים והנפגעים, ובעצם היינו החולייה המקשרת בין המועצה לאזרחים ולתושבים. לאחר מכן גם היה מוטל עלינו לדאוג ללוויות הרבות, כך שהעבודה הייתה ממש סביב השעון".

ובתוך כל זה עדיין תכננת לתרום כליה? לא חשבת שעדיף לדחות מעט?

"המחשבה הזו לרגע לא עברה לי בראש. עברתי כל כך הרבה בדיקות כדי להגיע לתרומה, וכיוון שמדובר בניית חבלה, גם היה לי ברור שאני לא הולך לאכזב שני חולים שממתינים. מעבר לכך, דווקא בגלל הטבח הנורא והבלתי נתפס הזה, הרגשתי זכות אדירה להיות מי שמציל חיים וגואל אנשים מסבל נורא. הייתי סגור עם עצמי לגמרי, לא עבר לי שום הרהור של חרטה".

אבל דווקא למושתל שלו זה לא היה ברור כל כך. "מי שקיבל את הכליה שלי בניית חבלה הוא בחור בן 28 שחולה כבר מגיל 16 וצורך סטרואידים באופן תמידי. היו כמה וכמה פעמים שבהן הוא היה אמור לקבל כליה, אך הניתוח בוטל ברגע האחרון, וכשפרצה קעת המלחמה לא היה לו ספק שכך הולך להיות גם הפעם. הוא גם שמע שאני תושב שדרות ולא האמין שבימים כאלו אעזוב את המשפחה ואבוא לתרום. כשנפגשו בבית החולים זה היה מרגש כל כך, ממש שיא השיאים של התרומה. הרגשתי אז שלם כל כך עם עצמי, כשאני מודע לכך שאני גם זוכה להיות שליח להצלת חייו של חבר מהעבודה, וגם זוכה לתת את הכליה שלי לבחור צעיר שכל החיים לפניו. מה אפשר לבקש יותר מזה?".

בימים אלו מתאושש דוד מהניתוח במלון רמדה בירושלים. "ברור שמלכתחילה הייתי מעדיף לעבור את תקופת ההתאוששות בבית", הוא אומר, "אבל התנאים כאן מצוינים, וזו גם ההזדמנות להודות לעיריית שדרות שדאגה לא רק למלון עבור תושבי העיר, אלא גם לפעילות של כל המסגרות כבר מהשבוע השני למלחמה. כחבר בגרעין רעות שדרות, אני משתדל לתמוך מרחוק בחברי שעובדים סביב השעון בתוך שדרות, כדי לתת מענה לאוכלוסיות שנשארו בעיר ולתמיכה במערכת העירונית. אנחנו מודים לסגן ראש העיר אלעד קלימי שעוזר ותומך בכל מה שצריך".

לדבריו, הוא קצת מובך כשאנשים במלון עוצרים אותו או את ילדיו ושואלים האם הוא זה שתרם כליה. "אנשים מתייחסים לכך כאילו זה משהו גדול, ואני אומר להם: 'הביטו סביבכם, ראו את כל החיילים הגיבורים שלנו ואת האנשים שמוסרים את נפשם בימים אלו למען תושבי המדינה. אני בסך הכל מימשת את ההזדמנות שלי להודות לבורא עולם על מה שנתן לי, לעשות טוב ולתרום".

/// מיכל אריאלי ///

במהלך החודש האחרון היה הספקים של דוד ברזילי, תושב שדרות, מרשימים במיוחד: במשך עשרה ימים הוא שירת במילואים, אחר כך הגיע לעבודתו הבכירה בתעשייה האווירית במשך כמה ימים כדי "לנקות שולחן", משם הוא המשיך לתרום כליה, וקעת מתאושש לצד משפחתו שפונתה משדרות אל מלון בירושלים.

אם זה נראה לכם כמו מרוץ בלתי אפשרי, דוד טוען שהוא לרגע לא חשב לדחות את תרומת הכליה. "חיכיתי ליום הזה כל כך הרבה, לא הייתי מסוגל להמשיך לחכות", הוא מסביר.

סלול של תרומה

"הכל התחיל לפני כשנתיים", משתף דוד, "חבר טוב שלי סיפר לי שהוא התחיל טיפולי דיאליזה. הוא בכלל לא חשב לרמוז משהו, אבל מכיוון שכבר שנים שאני עוקב אחרי סיפורים של תורמי כליות דרך עמותת 'מתנת חיים', והרצון לתרום כל הזמן מנקר בי, הבנתי שהנה הגיעה ההזדמנות. עוד באותה שיחה הודעת לי: 'אני אעשה בשבילך את התהליך'".

וכך אכן היה. דוד התחיל לעבור את הבדיקות, התוצאות היו מצוינות והוא המשיך והתקדם, אלא שלקראת סוף מסע הבדיקות והוועדות טענו הרופאים שעליו להוריד חמישה קילוגרמים ממשקלו, וגם הועלה חשש מכך שלאביו יש רקע סוכרתי והרופאים רצו לוודא שדוד לא לוקח על עצמו סיכון. בשל כך הם ביקשו ממנו לחזור שוב על חלק מהבדיקות. "בתוך כל העיכובים האלו, הודיע לי החבר שפנה אליו תורם אחר, והוא התלבט אם לחכות לי או לא. מובן שהשבתי לו מיד שאם יש לי כליה אחרת, שיעבור את הניתוח מיד ולא ימתין לי, וכך אכן היה. הוא קיבל את הכליה לפני כשנתיים, וברוך השם הניתוח עבר בהצלחה רבה והוא בריא ושלם".

אלא שהסיפור לא הסתיים בכך. בדיוק שנה לאחר מכן קיבל דוד שיחת טלפון מהאחות המתאמת בבית החולים ששאלה: "מה קורה עם הבדיקות שלך? אתה רוצה לעשות איתן משהו?", וגם הזכירה לו כי בעוד זמן קצר יפוג תוקפן, מה שאומר שאם הוא יחליט לתרום יהיה עליו לעבור את כל המסלול מהתחלה. "שוב הרגשתי את הרצון החזק לתרום", הוא נזכר. "הודעתי לאחות שהפעם אין לי אדם מסוים שברצוני לתרום לו, אך אני מעוניין להתקדם בתהליך עד לסיומו, כאשר בתוך כך יתאימו לי את המושתל".

הפעם התהליך היה קצר יחסית, שכן רוב הבדיקות כבר היו קיימות, וכשהגיע דוד לישיבת האחרונה, לקראת סוף הקיץ, הוא פגש חבר

בעבודתו בתעשייה האווירית וסיפר לו שבקרוב הוא יעבור ניתוח לתרומת כליה. "החבר התעניין מאוד ושאל אותי אם אני יודע למי אני תורם", נזכר דוד, "השבתי לו שאין לי אדם מסוים, אבל חשבתי שאולי אתרום למישהו מהמעגלים הקרובים בעבודה או בעיר מגורי - שדרות. התגובה שלו הייתה מפתיעה: 'איזה סוג דם יש לך?', הוא שאל. השבתי לו, ושיחתנו הסתיימה. אחרי כחצי שעה הוא התקשר אלי שוב, כשהפעם היה על הקו אותו חבר לעבודה שזקוק לתרומה. הסתבר שהוא עובד בבניין מולי, אך עד אז לא הכרתי אותו. הוא חולה מאוד וזקוק להשתלה, אך כיוון שיש לנו סוג דם שונה, פנינו לעמותת 'מתנת חיים' של הרב הבר זיכרוננו לברכה, ושם הציעו שיעשו ניתוח בהצלחה. כלומר, אני אתרום לאדם אחר, שהתורם שלו יתרום לחברי מהעבודה. חלפו עוד חודשיים עד שמתנת חיים עשו את ההצלחה הנדרשת, וכך הייתה הדרך כשירה סוף-סוף לתרומה".

דווקא בגלל הטבח הנורא והבלתי נתפס הזה, הרגשתי זכות אדירה להיות מי שמציל חיים וגואל אנשים מסבל נורא. הייתי סגור עם עצמי לגמרי

תרומה בתוך מלחמה

אלא שדבר לא הכין את דוד לכך שניתוח תרומת הכליה שלו ייקבע לתאריך שיחול בדיוק בתקופה כה מתוחה, בעיצומה של מלחמה על הבית. "אנחנו גרים בשדרות", הוא מזכיר, "אבל בשמחת תורה בחסדי שמיים לא היינו בעיר, אלא התארחנו אצל חברים ומשפחה ברמלה. כבר בחג שמענו אזעקות והתוודענו למצב, ובשעות הצהריים גויסתי למילואים בפיקוד העורף בעוטף עזה - שער הנגב. הגעתי למילואים בבגדי שבת,

הצייר שצייר את החיילים שנפלו: "אני מצייר ובוכה, בוכה ומצייר"

כשבנצי וולמן החל לאייר את פניהם של החיילים שנפלו, הוא לא דמיין שיגיע ל-90 איורים, ויצפו לו עוד עשרות. "זה המעט שאני יכול לתת"

כף היד שלו בציור, וזה לא סתם כך. הסיפור שלו מדהים ומעורר השראה, שכן בזמן שהוא הסתתר יחד עם עשרות אנשים נוספים בתוך מגונית, השליכו לעברם המחבלים רימונים, וענר תפס בידיים חשופות רימון אחר רימון והשליך אותו עליהם בחזרה, עד שהרימון השמיני התפוצץ לו ביד והוא נפצע אנושות. הסיפור שלו טלטל אותי ממש, שכן אנשים רבים סיפרו לאחר מכן שהם ניצלו בזכות התושייה המדהימה שלו. אבל כפי שצינתי, הוא לא היחיד. דרך הציורים נוספים על להרבה מאוד סיפורים נוספים על החיילים המדהימים שלנו, סיפורי גבורה, אומץ ותעוזה, ואגב, לא רק במסגרת הצבא, אלא גם בחיים האזרחיים. על חלק קראתי ועל חלק שמעתי דרך בני משפחותיהם. אי אפשר להסתכל על תמונות של האנשים האלו מבלי להבין שהם באמת קרוצים מחומר מיוחד. כל מי שמסתכל עליהם רואה את זה, אלו פשוט תמונות שמדברות".

משפחה אחת שתפנה אלי ולא תקבל איור".

אתה מכיר את הסיפור שמסתתר מאחורי כל חייל?

"ודאי לפני שאני ניגש לעבודה אני משתדל תמיד לקרוא על הדמות שאני מצייר, ומכיוון שנוצר שיח ביני לבין המשפחות, אני גם שומע מהן סיפורים עליו. היו הרבה מאוד הורים של חיילים וגם נשים שלהם, ששיתפו אותי בסיפורים מיוחדים מאוד, וגם שלחו לי תמונות נוספות של החייל, גם בבגדים אזרחיים וגם בחיק המשפחה. היו חיילים שאחרי שציירתי אותם הרגשתי ממש שכביכול יש בינינו היכרות ושאני יודע מיהם".

לפני שאני ניגש לעבודה אני משתדל תמיד לקרוא על הדמות שאני מצייר, וכיוון שנוצר שיח ביני לבין המשפחות, אני גם שומע מהן סיפורים עליו

תוכל לספר על חייל שסיפורו נגע בך במיוחד?

"יש המון סיפורים כאלו. אבל יש חייל שלא רק שהסיפור שלו נגע בי, אלא גם הוא השתקף בציור שציירתי. בזמן שלכל החיילים אני מצייר בדרך כלל את הפנים - עד הקו של הכתפיים והחזה, אצל החייל ענר אלייקים שפירא ז"ל רואים גם את

/// מיכל אריאלי ///

בנצי וולמן, מאייר חרדי בן 33, לקח על עצמו פרויקט זיכרון בו הוא מאייר את דמויותיהם של הלוחמים שנפלו במלחמת "חרבות ברזל".

רבים מכירים את וולמן מאיוריו הקבועים בעיתון "משפחה", כמו גם מסדרת הספרים "לגדול" של סיון רהב מאיר, ומעוד עבודות נוספות שלו. יש לו גם פרויקט מיוחד של "איורי הדף היומי" בו הוא מפרסם מידי יום איור מתאים לדרך שנלמד.

הפרויקט "הם היו שם בשבילנו" נולד דווקא מ"חוסר יכולת לצייר", כפי שוולמן מגדיר זאת, וגם מסביר: "בתקופה בה פרצה המלחמה הרגשתי שאני לא מסוגל להמשיך לאייר בעבודות הקבועות שלי. האיורים שלי בדרך כלל מלאי הומור, מצחיקים ושמיחים. פשוט

לא יכולתי להמשיך לצייר אותם, כאילו שום דבר לא קרה. במשך שבוע הפסקתי עם כל העבודות, כולל איור הדף היומי. לא ציירתי כלום, ואחר כך, זה פשוט פרץ מעצמו - התיישבתי והתחלתי לצייר את אחד החיילים שנפל בקרב, ואחרי ציירתי אחד נוסף, ועוד אחד ועוד אחד. כך ציור רדף ציור, ונוצר פרויקט זיכרון. אסור לטעות, זה לא במקום לימוד וכו', לעילוי נשמתם יש לעשות את מה שמקובל מדורי דורות, האיורים רק עוזרים למשפחות לזכור אותם טוב יותר".

לצייר, לבכות ולצייר

מדוע בחרת לצייר דווקא את החיילים ולא את הנרצחים או החטופים?

"באמת התלבטתי בעניין. כמובן שהייתי רוצה לצייר את כולם, אבל לצערי המספרים גבוהים כל כך ואין לי אפשרות לעשות זאת. האסון הזה כל כך בלתי נתפס. יום אחד חשבתי על החטופים, יום אחר על הנרצחים וביום הבא על החיילים. אבל בסופו של דבר הרגשתי שכאשר אצייר את פני האנשים שנלחמו עבורנו, זו תהיה דרך לתרום מעט מן המעט ולהוקיר את פעולתם. הרי הם מסרו נפשם למען עם ישראל. הרגשתי שהציורים ממש בוערים בתוכי, וכך התחלתי לצייר ולצייר. עשרת הציורים הראשונים הגיעו ממני, ואני בחרתי אלו לוחמים לצייר, אך בהמשך פנו אלי משפחות, והתחלתי לצייר בהתאם לבקשות. נכון להיום הגעתי כבר ל-90 איורים של חיילים, ויש עוד כמה עשרות בקשות שמחכות. אני ממש מקווה להגיע לכולן בהקדם, שלא תהיה אפילו

"לתרום את תרומתי"

איך מגיבות המשפחות כשאתה מעביר להן את התמונות?

"התגובות נרגשות מאוד. יש משפחות ששלחו לי לאחר מכן לראות שהן הדפיסו את הציור, ובשבעה הניחו סביבו נרות. יש משפחות שהשתמשו בציור בשביל טקס הזיכרון, ואף הגדילו ותלו אותו על הבמה. יש גם כאלו שביקשו ממני לעשות קצת שינויים בציור - להוסיף לו את הגוף, או להסיר פריטים מסוימים. אני משתדל מאוד להיענות לבקשות. המטרה שלי היא שהמשפחות ירגישו שציירתי באמת את הבן שלהן, כפי שהן מכירות אותו. אגב, היו גם משפחות של נרצחים שאינם חיילים שפנו אלי, והשתדלתי לצייר גם אותם. אני מרגיש שזו שליחות".

ומה אתה מתכנן לעשות עם האיורים? אתה חושב להוציא אותם באופן מרוכז?

"בינתיים אין לי מחשבה כזו. מלבד המשפחות שמקבלות את האיורים, אני מפרסם אותם בקבוצות שלי, שמונות כ-5000 חברים. יש אנשים רבים שמספרים לי שהם נכנסים לקובץ, רואים את הציורים ומרגישים חיבור מיוחד ללוחמים, ויש שבעקבות כך מפנים אלי משפחות נוספות, וזה בסדר גמור מבחינתי. אין לי כאן שום מטרה נוספת. ביקשתי בסך הכל להיות קצת מעורב ואכפתי, ומבחינתי זו ההשתתפות הקטנה שלי בתוך המלחמה הקשה והנוראה הזו".

אישה עובדת יום יום וחוסכת כסף במיוחד עבור ספה שעליה היא חולמת. כשסוף סוף מצטבר הסכום, היא מחליטה לעשות בו משהו אחר לגמרי. את המתנה מה' היא מקבלת כמעט מיד

מתנה מכל הלב

רפרוף של כמה דקות ומציאת הספר שמתי לב שבעלי אינו עומד לצידי. הרמתי את עיני והתחלתי לחפשו בתוך החנות. מצאתי אותו ליד עמודת ספרי הקודש. התחלתי ללכת לכיוונו, וכבר מרחוק שמתי לב שהוא מחזיק בידו ספר ומתבונן בו עמוקות. נעמדתי לצידי ושאלתי אותו מהו הספר שהוא מתבונן בו כך. "זהו סט ספרים של השולחן ערוך", התחיל לענות. "סט כזה יעזור לי מאוד בהבנת הסוגייה שאני באמצע ללמוד בדיוק השבוע". ראיתי את הערגה והחלום בעיניו, ולכן שאלתי אותו: "נו, ומה המחיר של כזה סט ספרים קדוש?". "כמה אלפים טובים", ענה לי בחיוך קצת מריה, שאומר שכרגע אין לנו הכסף לקנות, אפילו אם ארצה מאוד. אבל הוא גם עודד אותי ואמר שבעז"ה בעתיד הוא מאמין שיהיה. לפתע התעשת ושאל אם מצאתי את הספר הדרוש לנו. הנהנתי, ופסענו לקופה כדי לשלם. סיימנו את הסבב וחזרנו הביתה להמשך היום השוטף ולטיפול בילדינו שאמורים לחזור מהגן ומהמעון.

בסוף היום, כשעליתי על מיטתי ושמורות עיני כבר חשבו להיעצם, פתאום עמדה למול עיני קופת החיסכון שלי, והכחה בי הכרה רגעית שאולי אוותר על הספה לטובת עזרה בלימוד התורה של בעלי. היה לי קשה לשאת מחשבה זו. לוותר על ספת חלומותי? החלטתי לישון. מחר בבוקר, כשאקום רעננה, אשקול בצורה נורמלית יותר את המחשבה.

בבוקר למחרת, מרגע שפתחתי את עיני, לא עזבה אותי המחשבה על הוויתור שברצוני לעשות. גם תוך כדי טיפול בילדים ושליחתם לגנים חשבתי מה ברצוני לעשות. האם אני רוצה לקחת את הכסף ולהשתמש בו לספה חדשה, פינתית ויפה, או שאני רוצה יותר לעזור לבעלי ללמוד ולהבין טוב יותר את התורה הקדושה? מה ייתן לי יותר זכויות? כבר לא פקפקתי בתשובה, אך עדיין היה לי קשה מאוד להגיע להחלטה. לקראת הצהריים, כשהלכתי לקחת את ילדי מבית הספר ומהגנים, חלחלה בתוכי המחשבה: מה ארצה שהילדים שלי ירגישו יותר בבית - אהבה לספה החדשה, או אהבה והקרבה למען התורה הקדושה? באותו רגע החלטתי כבר מה אני עושה. מיד כאשר בעלי שב הביתה באותו יום, נגשתי אליו במהירות, לפני שאחרט, ואמרתי לו שברצוני לתת לו את הסכום הדרוש לו לקניית הסט שראה בחנות. מרוב תדהמה הוא לא ידע מה לענות, אך מיד ניסה להוריד אותי ממחשבה זו. "מה פתאום? אני לא מוכן. חלמת על ספה, התאמצת והשקעת בעבודה, אין מצב שאני לוקח לך את הסכום", אמר. אך לאחר שהתעקשתי איתו ולא הרפיתי מהעניין, הוא הסכים לקחת את הכסף

ני אמה למשפחה רגילה, נורמלית, ממוצעת. משפחה כמו רוב המשפחות בימינו, שמצליחה לגמור את החודש על הקצה בדיוק, על השקל האחרון שמתרוקן בתדירות, ומתפללת באופן תדיר שלא יהיו החודש, ובכלל, הוצאות גדולות שיחרגו מהתקציב המצומצם ויגרמו לנו לעבור מקו הפלוס למינוס בחשבון הבנק.

שנים חיינו את חיינו כך, ולא היה כל רעיון לשנות את השגרה, כי בסך הכל היה לנו טוב מאוד, ידענו תמיד שיש לנו כל צורכנו במדויק, אך לא מעבר לכך, ועל מותרות יקרות ניסינו לא לחשוב ולדמיין, כדי לא להתאכזב סתם. באחד הימים שבשגרה הוצעה לי עוד עבודה חדשה ומעניינת, עבודה צדדית בתחום שאני אוהבת במיוחד. עבודה כלל לא קשה, ואפילו עם שכר גבוה מאוד בצידיה.

שמעתי את הפרטים ואמרתי שאחזיר תשובה לאחר שאתייעץ עם בעלי על העניין. כאשר שאלתי את בעלי אם לקחת על עצמי את העבודה, הוא ענה שמבחינתו אין כל בעיה, ואם זה נחמד ותורם לי - אז בשמחה. הוא עוד הוסיף שאת הכסף שאקבל מן העבודה אשמור לי בצד לעצמי, שלא יתבזבז על שגרת חיי היום-יום וההוצאות השוטפות, אלא אשמור אותו למשהו מיוחד שארצה לקנות. כאשר שמעתי את זה, אורו עיני. מיד ידעתי מה רצוני לקנות. ספה חדשה מיד עלתה במוחי, ספה פינתית יוקרתית, מעור אמיתי. סגרתי עם העבודה, ואפילו הכנתי קופת חיסכון מיוחדת, שבתוכה אשים את הכסף שיעבירו לי, עד אשר יהיה לי מספיק כסף לקניית הספה החדשה שלי. יום למחרת כבר התחלתי בעבודה, ותוך כדי עבודה דמיינתי כיצד אני מחליפה את הספה הישנה, הקרועה והבלויה שלנו, בספה יוקרתית, חדישה ונוצצת.

בכל פעם ששילמו לי - הייתי שמה את הכסף בתוך הקופה באדיקות, ומדמיינת שוב ושוב כיצד תיראה הספה.

לבסוף עברה תקופה של עבודה, ובקופה כבר נחו להם בבטחה שטרות מרשרשים שמחכים למלא את ייעודם. ספרתי את הכסף וגיליתי שאני מתקרבת מאוד ליעד, החלטתי לעבוד עוד כמה ימים, כדי שיהיה לי מלוא הסכום, ואז לפנות לחנות הרהיטים ולחפש לי ספה שתענה על דרישותי, בדיוק כפי שחלמתי.

למחרת יצאתי עם בעלי לסבב קניות סתמי ורגיל, תוך כדי הליכה בין החנויות נזכרתי בכך שילדי ביקש ממני לקנות לו ספר מסוים. נכסנו יחדיו לחנות הספרים הקרובה כדי למצוא את הספר המבוקש, התקרבו לעמודה המתאימה והתחלנו ברפרוף על המדפים למציאת הספר המתאים. לאחר

מי ששומר את השבת - השבת שומרת עליו.
בואו נשמור כולנו יחד, באחדות נפלאה את השבת הקרובה
למען החיילים החטופים והנעדרים.

ניתן להקדיש את שמירת שבת ולהעביר שם לתפילה

אמנע מדיבורי חול בשבת

קבלת שבת 20 ד' לפני הזמן

לימוד תורה למען החטופים

אשמור שבת זו

על הניסים

חג החנוכה, שזה עתה הסתיים, הוא חג של ניסים, שבו אנו מנציחים את הניסים והנפלאות שעשה עמנו ה' יתברך בימים ההם, בזמן הזה. מהי מהות הניסים? למה ברא ה' את הניסים בעולמו?

לצערנו, ישנם הרבה אנשים שמאמינים בטבע, כלומר במהלך רגיל של העולם. אין להם הבנה שיש מי ששולט בעולם, והכל מתנהל על פיו. כדי להאמין בכך - נצרכים ניסים.

על פי דרך הטבע, אסון שמחת תורה לא יכול היה להתרחש. גדר שהושקעו בה מיליונים; מערכת משוכללת להפליא; צבא מיומן. כל מי ששירת שם יספר לכם, שאם מסתובב שם מישו, במרחק מה מהגדר, מבלי לעבור אותה - דמו בראשו. וכן, לצערנו, הכל נעלם. נראה כאילו הכל הסתדר למחבלים האורזים, כדי שיוכלו להפיק את זממם. ואמנם, בכל החושך הזה, מסתובבים סיפורי ניסים ומופתים שאירעו באותו טבח נורא, ואי אפשר שלא להתפעל מהם.

האם אנחנו מודים על הניסים, או מתרצים אותם בדרך הטבע?

ישנו סיפור על נהג שחיפש חניה. הוא חיפש וחיפש, שוטט בכל העיר הלוך וחזור - ואין חניה. איזה ייאוש! הוא הרים את העיניים לשמים, ואמר: "אלוקים, בבקשה, תעשה לי נס. אם תעזור לי למצוא חניה - אני מביטיח לעשות כל מה שתגיד!". בקושי סיים את המשפט, ובדיוק מולו התפתחה חניה מושלמת. "אלוקים", הוא הסתכל שוב למעלה, "זה בסדר, כבר הסתדרתי...".

סיפור זה לא פעם מתאים לנו. הקב"ה שומר עלינו, משגיח עלינו בשבע עיניים. מדי פעם הוא גם שולח לנו תזכורות, שלא נתבלבל. אבל לא תמיד אנחנו שמים לב. לפעמים אנחנו אפילו עוצמים את העיניים, ולא רואים את יד ה' שמנהלת הכל. יש מי שמתחילים להתפלפל ולנתח, ובמקום להודות לה' ש"לא ינום ולא ישן שומר ישראל", שמאותת לנו שהוא אוהב אותנו ומתמיד איתנו - מחפשים הסברים: "זה מזג האוויר", "הם כן ידעו", "הם לא התכוונו". הכל, רק לא נס.

כשאנחנו מודים על הניסים, אנחנו אומרים לקב"ה: אנחנו ממש לא מסתדרים בלעדיך. "הראנו ה' חסדך וישעך תיתן לנו".

להזמנת הרב עמנואל מזרחי לחוגי בית ולהרצאות ניתן להתקשר למספר 073-2221290

קראתי לבעלי והראיתי לו את הפרסום. הוא שמח בשבילי מאוד, ואמר שהלוואי שספה זו באמת תתאים, ושזהו המחיר האמיתי ולא נשמטו עוד אפסים בדרך. על הספה זו, כך נראה, הם יכולים לקבל מעל 2000 שקל... אך בעלי עודד אותי להתקשר ולברר את הפרטים המדויקים.

צלצלתי למספר הטלפון שבפרסום, וענה לי אדם אדיב ונחמד. כאשר התחלתי לברר אצלו פרטים, הוא סיפר לי שקיבל במתנה מהעבודה ספה יוקרתית וחדשה עוד יותר, ואין בביתו מקום לשתי ספות, ולכן את ה"ישנה" שלו הוא נאלץ למכור. וכן, 200 ש"ח, זהו המחיר שהוא דורש. הודיתי לו ואמרתי שאדבר עם בעלי, ותכף אחזור אליו עם דברים ברורים. כשסגרתי את הטלפון ומסרתי לבעלי את הפרטים, שאלתי אותו אם יש לנו מאתיים שקלים מיותרים. "לא תאמיני", אמר בעלי, "מהסכום שנתת לי לקניית הספרים - הוחזר לי עודף של מאתיים שקלים בדיוק. תתקשרי ותסגרי איתו על הקניה, ומתי נבוא לקחת את הספה".

בערב שלמחרת כבר עשינו את דרכנו לכיוון ביתו של המוכר. כשנכנסנו לבית וראינו את הספה במציאות, דמעה קטנה זלגה מעיני. זו הייתה בדיוק הספה שהופיעה בחלומותי: ספה פינתית, מעור יוקרתית, ועוד בצבע כהה ומרשים. בעלי והמוכר התחילו להוריד את הספה לכיוון הרכב. בינתיים פנתה אלי בעלת הבית. "כיצד הצלחת לשכנע את בעלי למכור לך את הספה?", היא שאלה אותי. "לשכנע?", שאלתי אותה בתימהון, "בכלל לא ניסיתי, רק שאלתי אותו פרטים טכניים ובסוף סגרתי איתו על הקניה. מתי הייתי אמורה לשכנע אותו, ובמה?".

"עשרות, אם לא מאות אנשים התקשרו לפניך", היא אמרה. "לכולם בעלי אמר שזה לא מתאים, משום שהם נשמעו לו לא הגונים, או לא רציניים מספיק. אך את - מיד כאשר סגר את הטלפון אמר לי: 'מצאנו את הקונה המתאים'. כששאלתי אותו כיצד הוא יודע שאת המתאימה, ענה לי רק שנשמעת לו הגונה מאוד, ועל כן החליט לתת לך את הספה".

בדרכנו הבית, סיפרתי לבעלי על דבריה של בעלת הבית. הוא אמר לי שהוא כלל לא מתפלא. "את ויתרת על שלך בשביל התורה הקדושה", אמר, "אז הקב"ה נתן לך מתנה ישירה ממנו, באהבה".

מידי, וללכת לקנות את הסט הקדוש. רוקנתי את קופת החיסכון לידיו, ולפני שהספיקה כל הקופה להתרוקן, הוא שאל אותי שוב: "את בטוחה?". בשנייה שבה התרוקנה הקופסה באמת היתה לי אכזבה רגעית, והבנה שספה חדשה כנראה כבר לא תהיה בעתיד הקרוב, אך מיד התחזקתי ואמרתי לעצמי שווה לי להקדיש את הכסף למשהו רווחי ונעלה על פני משהו גשמי שיייתן לי הנאה. מיד ענית לי שאינני מתחרטת.

למחרת, לאחר שהסט כבר שכן בתוך ביתנו ומילא אותו ואתי באור של קדושה אמיתית וטהורה, סיפרתי לחברתי בעבודה על כך שוויתרתי לבעלי על כל הכסף שהיה מיועד לספה לטובת סט ספרים. היא הייתה בהלם רגעי, אך מיד חיזקה ועודדה אותי, שעשיתי את המעשה האצילי והנכון. לאחר רגע היא אמרה לי שבדיוק אתמול שמעה מגיסתה על לוח יד שנייה שיש בו סחורה נפלאה. "אולי כדאי לך לבדוק שם", היא אמרה. "אולי תמצאי ספה. ודאי לא באותה רמה שחלמת עליה, אבל לפחות יהיה משהו חדש ומרענן בשבילך". הנחיתי מאוד מדבריה, והחלטתי לבדוק אחר הצהרים אם יש משהו שיתאים בעבורנו.

יום למחרת כבר התחלתי בעבודה, ותוך כדי עבודה דמיינתי כיצד אני מחליפה את הספה הישנה, הקרועה והבלויה שלנו, בספה יוקרתית, חדישה ונוצצת

בערב, לאחר שהילדים הלכו לישון, התחלתי לחפש בקטגוריית הספות למכירה בלוח. פתאום קפצה למול עיני תמונה של ספה פינתית ויפה, שנראתה חדשה ממש. בדקתי את הפרטים המדויקים, ומצאתי שכתוב: "ספה למכירה, חדשה ממש, הייתה בשימוש פחות מחצי שנה, נמכרת עקב קבלת ספה חדשה". השורה למטה הייתה הכי מפתיעה: "מחירה 200 שקלים בלבד". היה גם מספר טלפון. מיד

**זה בידיים שלכם!
עכשיו, יותר מתמיד ובכל מקום**

העלון הנפוץ ביותר בעולם שמחזק את עם ישראל ואת החיילים שלנו!

איפה תוכלו להפיץ את עלוני היזברות?

במרכזי בשישי במקום בבית הכנסת העבודה במאפיה מסחר

חודש ראשון בחינם 073-2221388

מצטרפים להפצה!

שווה ציטוט

הצצל מצייף את עצמו יותר
 מן הכריז הכך שהבגב את
 ככרונו לככר אשרות דברים
 שצריך צדיין לעשות.
 (ר' שלום צבי כהן שפירא)

שווה חיוך

מקורו אמר - זה אקביו אלעה גלע
 מידיעה ששניכם הואיכם לאחר
 וזה בסדר. הליקר שקבענו לעה.

סליחה על האיחור,
 לא רציתי להישז ככאל...

אם לא הייתי צליל -
 הייתי ממציא רכבא.
 שמעביר את הכאוב והפאטכח.
 אספה כסאון.

אקח זמן להיות קוסמי זה גהאיך.
 אין פה חוקים פוקוס.

"אני רוצה לחזור בתשובה, אבל בעתיד. גיל 80 - עובד?"

ולמרות כל זה - להרגיש סיפוק כמו שאף פעם לא הרגשתם?
 ודאי שמעתם על בנות שלוקחות על עצמן להתחזק וגוזרות בגדים לא צנועים. בואו ניקח את עצמנו רגע בדמיון אל מאחורי הקלעים של הסצנה הזאת, וננסה להרגיש את מה שאותה בחורה מרגישה באותם רגעים. היא לוקחת את השמלה המהממת שלה, שהיא אוהבת כל כך, שעלתה לה 15 משמרות בגלידרייה. ואז... היא נושמת עמוק, שולפת מספריים ונפרדת פרידה נצחית מהשמלה הכי שווה בארון. זה קשה בטירוף, אבל תודו שהיא תותחית אמיתית.
 צריך להודות שלעשות דברים שאתה יודע שהם לא בסדר, זה בשורה התחתונה מקום של חולשה וכניעה. לעומת זאת, כשאתה עושה את הדבר הנכון, זה מקום של עוצמה, דווקא ובגלל ההתמודדות. באיזה מקום אתה רוצה לחיות - של חולשה או של עוצמה? הבחירה בידך.

"אני מחכה עם ההתחזקות, מתכנן לחזור בתשובה מתישהו בעתיד", אנחנו אולי מספרים לעצמנו. אפשר להכין רשימה ארוכה מאוד של תירוצים, אפילו משכנעים מאוד, שיסבירו לנו למה זה לכאורה נכון וצודק כל כך. אבל עם יד על הלב, ברגע של שקט, בלילה, רגע לפני שאתם נרדמים, כשאתם עם עצמכם וכל העולם דומם - האם התירוצים האלה באמת מצליחים להשקיט את האמת שאתם יודעים בתוך תוכם? האם התירוצים האלה באמת גורמים לכם לחיות בשלום ובשלווה עם עצמכם, כשאתם יודעים שעשיתם משהו שהוא לא בסדר? כמה זמן אפשר לחיות עם סתירה בין מה שאתם מאמינים בו לבין מה שאתם עושים? והשאלה הכי אמיתית שאתם יכולים לשאול את עצמכם - מה יעשה לכם הכי טוב? אבל לא טוב של "כיף לי, טעים לי, נחמד לי", אלא טוב במובן של לנשום עמוק, לכווץ לפעמים שפתיים

השו"ת המקוצר

אזנקות? או שנדיף לישון על מזרן?
 אפשר לישון כרגיל, רק להקיף על הוראות פיקוד העורף ולהגיע בזמן למרחב המוגן.

התעוררתי באמצע הלילה מחלום רע, ואני לא מצליח לחזור ולהירדם. אם אני קם לשתות משהו, אני צריך ליטול ידיים?
 לכתחילה כדאי ליטול ידיים בלי ברכה, ואם אין אפשרות, יכול לשתות גם ללא נטילה.

מה עושים אם יש אזעקה תוך כדי תפילת שמונה עשרה?
 צריך ללכת למרחב המוגן, וכשחוזרים לאחר עשר דקות להתחיל את התפילה שוב מהתחלה.

בבית הספר שלי הרבה נערות אומרות שהן לא צמות את צום עשרה בטבת. האם נערות חייבות בצום? גם בנות מעל גיל 12 חייבות בצום כבנים.

אחי נכצע במלחמה ונמצא בבית החולים. האם הוא צריך לצום בעשרה בטבת?
 אם הרופא אומר לא לצום - פטור מהצום.

האם מותר לרוחץ פנים ולצחצח שיניים בעשרה בטבת?
 אם יש צער גדול - מותר.

אני ישנה במיטה העליונה במיטת קומתיים, ולוקח זמן לרדת ממנה. האם מותר לי לישון בה בתקופה של

תגיד תודה!

כל הכופר בטובתו של חברו - סופו שיכפור בטובתו של מקום

מצרים דאז סבלה מדיפ-סטייט, כפי שמספר המדרש (ילקוט שמעוני, שמות א') שבאו יועציו ואמרו לו: "בוא ונתעסק עם אומה זו". אמר להם: עד עכשיו היינו משלהם (חיים בזכותם) ועכשיו אתם מבקשים להתעסק עמם? לולא יוסף לא היה לנו ידיים, ועכשיו אתם מבקשים להצר להם? מיד הורידוהו מכסאו שלושה חודשים, וכיוון שראה כך, אמר להם: "כל מה שאתם אומרים אני שומע לכם..."

הלחץ הפקידותי הוכיח את עצמו כבר אז, ופרעה ויתר על התכונה האנושית הבסיסית ביותר: הכרת הטוב. מכאן כל הדרכים סלולות לעשות הכל. אפילו להיות נאצי. כיוון שראה הקב"ה כך, אמר: "עכשיו זה לא ידע את יוסף", מחר זה "לא ידעתי את ה'".

התורה איננה ספר סיפורים. התורה - כשמה כן היא - מורה לנו את הדרך לחיים, ומכאן לימדו אותנו חז"ל: "כל הכופר בטובתו של חברו - סופו שיכפור בטובתו של מקום". כפיות טובה זו מחלה המאיימת לכרסם את כל הגוף ולא להשאיר ממנו צלם אנושי.

ולחפך, כשאדם מטפח את מידת הכרת הטוב - החיים שלו ושל סביבתו הופכים לגן עדן.

עם ישראל בחודשים האחרונים חווה זאת באופן עמוק, כשכל אחד מעריך את השני על עזרתו ותמיכתו - כמה אהבה ואחוה ואחדות נפלאים זה יוצר! יהי רצון שנמשיך כך לעולמים, אמן.

עכשיו זה מתחיל. חלומות מבעתים אותו, הוא במצוקה, טובי המוחות והיועצים נכשלים, עד שמגיע יוסף הישר מתוך הבור. יוסף מתגלה לא רק כפותר חלומות "מקצועי", אלא אף כיועץ מדיני ואסטרטגי בקנה מידה עולמי. עצותיו הצילו לא רק את המעצמה הגדולה בעולם דאז - מצרים, אלא גם את כל מדינות האזור כולן. יוסף מקודם לדרגה הגבוהה ביותר בהיררכיה המצרית, ותחת הנהגתו מצרים צולחת משבר רעב ענק שנמשך שנים ומציל את חייהם של מאות מיליוני בני אדם.

יוסף צפה את ירידתם של אחיו למצרים, ודאג לרפד את הגלות מבעוד מועד. לצורך כך נקט בסדרה של פעולות משמעותיות ועמוקות מאוד, כגון שיעבוד כל נכסיהם ואדמותיהם של המצרים למלכות, וכן הגליית כל האזרחים ממקום מגוריהם לאזורים אחרים. כל זה כדי שאף אחד לא יוכל בעתיד לגרום ליהודים השוכנים במצרים להרגיש זרים.

אך שום דבר לא הועיל כאשר בצד השני נמצאים כפויי טובה. כלל אצבע: כאשר אין לאדם תכונת היסוד האנושית והבסיסית ביותר - הכרת הטוב - אין לסמוך עליו בשום דבר, ואין לצפות להיגיון במעשיו. זה מה שיוביל בהמשך לשעבוד הנורא והאכזרי כלפי היהודים. למען האמת, יאמר לזכותו של פרעה שהיתה לו מידה מסוימת של הכרת הטוב, אך מסתבר שאפילו

נצפה לאחרונה

הידברות בכוננות על: שלומי רימון צילם את העלון בדרך למוצב תכוח בשומרון, גזרת שכם.

אלטר חיים חדאד כתוב: תמונה של העלון מגדוד 419 של פיקוד העורף.

תקלתם או הפצתם בעצמכם את עלון הידברות במקום מעניין ולא שגרתי? צלמו ושלחו אלינו! אל ONEG.SHABAT@HTV.CO.IL ליוני הרבים ולהפצה בעצמכם חייגו 073-2221388 והכרזה בדרך אליכם!

המדר בחסות

בר מים היברידי

שאלה בנועם

אלון בונה למד בבית הכנסת "ושמרו" הלכות שבת. כשהגיעו לאיסור הקמת אוהל בשבת, תהה מאיזו סיבה אסור, והלא לרוב אין מדובר בבינה בת קיימא. התוכלו להסביר לו?

פתרון החידה מעלון פרשת וישלח:

אכן הזכרנו שלדעת רוב פוסקי הספרדים מותר לפתוח בבקבוקים בשבת. אמנם יש מפוסקי האשכנזים שהורו להחמיר בכך (מה"י ועוד), ויש מהם שהחמירו רק בבקבוקים העשויים מפה, כגון בבקבוקי מיץ ענבים ויין, ולא בשל פלסטיק (הגר"ז אויערבאך זצ"ל). ושתי עצות ניתנו בפוסקים להתיר פתיחת בבקבוקים בשבת: א. אם ינקב חור בראש הפקק לפני הפתיחה, ויוציאו בכך מכלל ראוי לשימוש חוזר, ב. כשיו לישו פקק מוכן "ספיר" בבית, ואין לו צורך בפקק החדש דווקא.

הגרלה!

בין הפותרים נכונה יוגרל שובר ברשת

תשובות יש לשלוח למייל: alon@afikim-water.co.il או לפקס: 02-5807576

אסיקים

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

הידברות

באדיבות קסיאס פינת ההלכה

מי ששתה רביעית מים לפני הסעודה (כלומר סעודת פת) ורוצה מיד לאחר מכן ליטול ידיו ולהתחיל בסעודה, האם צריך לברך ברכה אחרונה על מה ששתה?

תשובה

אף שלכתחילה לא טוב עשה, כי אין להכניס את עצמו במחלוקת הפוסקים. מכל מקום אם שתה רביעית אינו צריך לברך ברכה אחרונה ויוצא ידי חובתו בברכת המזון. ואף שבבין איש חי (שנה ראשונה) פרשת נשא אבות (ב) כתב שאם שתה רביעית מים קודם הסעודה צריך לברך ברכה אחרונה, והביא מעשה שרבינו האריז"ל פתח ברוח הקודש במצב רבינו חיים ויטאל וראה כתם במצחו על זה שלא ברך על המים ששתה קודם המזון, מכל מקום הוא עצמו חזר בו בספר עמוד יוסף חי (הלכות פרשת נשא) וכתב שלא יברך ברכה אחרונה, וכ"פ בהליכות עולם (חלק ב' עמוד קכ"ו) ובש"ת תבואות שמש (טימן סי' ד"ה והנה מן).

CASSIAS אין סוף חוויות ישיבה

קאסיאס, רשת מערכת הישיבה האיכותית והיבואנית הגדולה של מערכות ישיבה לבית מחינה אתכם ליהנות ממנו אין סוף באיכות הטובה ביותר ובמחירים אטרקטיביים

לרשתכם 5 מוסכים ירושלים - פייר קניי 28 תלפיות חל אביב - קיבוץ גלילות 51 נתניה - חנות מפעל אדום 6 צומת כנרת - נתניה - מפי 5 מתחם סגור חדש ראשון לציון - ידל סנימן 11 מתחם GMS קומת קרקע

הטבה מיוחדת לקוראי עלון הידברות

כשאבא שר

יעקב מתגעגע ליוסף בנו. כשהרעב בארץ מתגבר, הוא שולח את בניו לקנות מזון במצרים, ואומר להם: "קחו מזמרת הארץ". פרשנים מסבירים שיעקב מבקש מהם שייקחו איתם את הזמרה, הניגון של ארץ ישראל. את הניגון שאולי יגיע לאוזניו של יוסף במצרים, ויחזיר אותו למשפחתו

שיסיימו לשיר פעם אחת הם ודאי יתחילו ללמוד, אבל כאשר השיר הסתיים - אביו חזר לראש הפיוט והתחיל לשיר אותו מההתחלה, וכך הם שרו שוב ושוב את אותן המילים.

"שרנו יחד זמן רב", מספר דוד, "מילים של אמונה, דבקות ושמחה. עד היום השיר הזה מהדהד בראשי ונמצא בלבי. זו חוויית ילדות נפלאה שנחקקה בי: לראות את אבא, הרב, פוסק ההלכה, הלמדן, מקדיש מזמנו היקר ופשוט שר יחד איתי, בנו הקטן".

נקודה למחשבה: השירה פועלת עלינו בדרך שונה מהלימוד: בדרך כלל הלימוד פונה לשלל, והשירה - נכנסת ישר אל הלב והנשמה. הרב משאש ידע זאת, ולכן בחר לייצר עבור בנו חוויית בלתי נשכחת. האם אנחנו מודעים לכוח ההשפעה הגדול שיש לשירים עלינו? אילו שירים נבחר לשמוע?

לרכישת הספר "לגדול" של סיון רהב מאיר, הכנסו להידברות שופט או חייגו: 073-222-1250

"יש לי היום נסיעה ארוכה לעיר רחוקה. תרצה להצטרף אלי לנסיעה, דוד?", כך שאל הרב שלום משאש ממרוקו את בנו דוד, שמהר לענות בחיוב.

הרב משאש היה הרב הראשי של מרוקו. את רוב זמנו הקדיש ללימוד ולחינוך, לעיסוק בשאלות מסובכות בהלכה ולכתובת ספרים.

דוד שמח לקראת הזמן המשותף עם אביו. הוא היה בטוח שינצל את הנסיעה הארוכה ללימוד משותף. אולי אבא יבחן אותו על מה שהוא לומד בבית הספר, אולי ישתף אותו בשאלה הלכתית מסובכת שהוא דן בה עכשיו, ואולי אפילו ילמד אותו משהו חדש.

לכן הוא הופתע מאוד כשהם נכנסו לרכב ואביו הציע לו... לשיר יחד. הרב משאש התחיל לשיר פיוט שאלו היו מילותיו: "יחיד, רוחי ונשמתו בכך חשקה, לשבח שמך משתוקקה".

הוא הסביר את הפיוט לבנו, שר אותו לבדו פעם אחת, ואז ביקש מדוד להצטרף. דוד חשב שלאחר

טריביוויה

מי סידר את המשנה?

- א רבי עקיבא
- ב רבי יהודה הנשיא
- ג רב אשי
- ד רבי יוחנן בן זכאי

על איזה פרי משבעת המינים מברכים קודם?

- א תאנה
- ב רימון
- ג תמר
- ד גפן

מי אמר בפרקי אבות: "הווי מקבל את כל האדם בספר פנים יפות"?

- א שמאי
- ב הלל
- ג רבי יהודה הנשיא
- ד ינאי הארכלי

מהי הברכה התשע-עשרה שנוספה בתפילת שמונה עשרה?

- א "רצה"
- ב "ולמלשינים"
- ג "ולירושלים עירך"
- ד "על הצדיקים"

באיזה יום נפטר משה רבנו?

- א כ"ז בשבט
- ב ליל הסדר
- ג ז' באדר
- ד ראש השנה

פתרון החידות מפרשת וישלח:

- א. אברהם לה' ג. טעודת מלווה מלכה,
- ד. אבישוי, א. בשבת שלפני פורים, א. אדר

שלחו אלינו למייל
TRIVIA@HTV.CO.IL

יחד עם כתובתכם

ומספר הטלפון שלכם,

וציינו בכותרת את שם הפרשה.

בין הפותרים נבונה יוגל הספר

"מרו החזון אי"ש" מאת

אברהם אוהיון מתנת הידברות שופט.

הזוכה מעלון פרשת לך לך: יהונתן חי אלחנטי

שְׁתֵּי הַמְצֻוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת

הווי הרובוט

מהן שְׁתֵּי הַמְצֻוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת, ומדוע הן מיוחדות?

וגם 'לא יהיה לך אלהים אחרים על פני'. אתה יודע מה מיוחד בהן? אותן שמענו מפי הקדוש ברוך הוא בכבודו ובגִּעְמוֹ על הר סיני, והן נותנות לנו פת לקיים את כל 611 המצוות האחרות שכתובות בתורה, שאותן שמענו מפי משה רבנו.

אז ילדים יקרים, מצוות הן הדרך שלנו להתחבר לה' יתברך, כדי שנהיה שמחים ומאשרים יותר בחיים שלנו. בגליונות הבאים נכיר יותר את הווי הרובוט הקמוד, ואת המצוה שעוזר לו ללמד ולהכיר את המתנות שה' נתן לנו, את המצוות. (מעובד לפי אתר "פני מלך" ומתוך אתר "עולם הילדים" של הידברות)

"שְׁהָיִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה", אמר הווי הרובוט וקפץ בהתרגשות. "היום מתחילים ללמד את המצוה הראשונה בספר המצוות לרמב"ם", הכריז אמציה.

"רגע, רגע, לא כל כך מהר", עצר אותו הווי, ושאל בתמיהה: "אמציה, מה זו מצוה בכלל?". אמציה השיב: "מצוה היא מלשון צווי, פקדה. כלנו חילים של ה', ומבצעים בשמחה את הפקדות, שהן המצוות שה' צוה אותנו באהבה גדולה".

הווי היה מרתק, ואמציה המשיך: "ידעת, הווי, שתורה בגימטריה היא 611?". הווי הרובוט קפץ בהתרגשות: "הי, אבל קבלנו 613 מצוות. חסרות לנו שתי מצוות!". אמציה חיה, והשיב להווי: "שתי המצוות הראשונות שקבלנו הן 'אנכי ה' אלקיך',

הערכה כוללת:

חברת הדרכה על כל שלבי הבנייה

אלבום לימוד על המקדש וכלי

כלי מקדש מינאטורים מנושט

מודל ענק
1,590 חלקים

שעות של משחק והנאה לכל המשפחה

שילח עת הבית חינוך

לגעת במקדש

בונים את ביהמ"ק ומקרבים את הגאולה

משתק לנו מפואר כולל בובות כהנים, כלי מקדש מינאטורים וחלקים ייחודיים!

היתוש של טיטוס

איך הגיע יתוש לראשו של מלך רומי, ומה הוא עשה שם?

- אני לא חושב שהגיע
לי לקבל 0 במבחן!
- גם אני לא, אבל 0 היה
הציון הכי נמוך...

מה עושה קמזן כשקר לו?
יושב ליד התנור.
ומה הוא עושה אם
ממש ממש ממש קר לו?
מדליק את התנור.

- על מה אתה חושב?
- סתם כך, על שום דבר מיוחד...
- הו, כמה נחמד מצדך. אני אוהב
שחושבים עלי.

על ברזל, והנה - כששמע היתוש את קולות
הברזל, הפסיק לזמזם. שמח טיטוס על זה,
ומיד הזמין לארמונו נפחים שיזקקו לידו
בברזל, וכך לא זמזם היתוש! עכשו לא רק
הוא סובל מרעש, אלא כל הארמון סובל
מרעש הדפיקות... אך כעבר כמה ימים
התרגל היתוש לדפיקות הברזל,
וחזר לזמזם.
טיטוס כבר אבד את הרצון
לחיות. היתוש נצח אותו. הוא בקש
מרופאיו לחתוך את ראשו כדי להוציא את
היתוש, גם אם זה יגרם למותו.
כשפתחו את הראש של טיטוס, יצא
יתוש בגדל אפרוח! כנראה גם מצץ
הרבה דם מראשו של הרשע...
כן יאבדו כל אויבי ה'! (מעובד לפי סיפורי אמיתי
המספר ומתוך אתר עולם הילדים)

שלום ילדים!
אנחנו מצינים השבוע את עשרה בטבת, אחד
הצומות על הצער שאין לנו בית המקדש שלנו...
אתם, ילדים, לא צריכים לצום, אבל תקראו את
הספור הזה ותחזרו אל זמן החרבן.
בית המקדש השני נחרב על ידי הרומאים.
פקד על החרבן ברשעות רבה: הקיסר טיטוס.
כשחזר באניה לרומא כמנצח, עם כל
השלל של ירושלים, טיטוס הרגיש שהוא
השליט הגדול בעולם. לפתע החלה
סערה לטלטל את האניה של טיטוס,
והיא כמעט התהפכה. טיטוס ידע
שהסערה מגיעה מכעסו של אלוקי
ישׂראל.

צעק טיטוס לעבר השמים: "אתה חזק רק בים!
הבאת את המבול! הטבעת את המצרים בים סוף!
נראה אותך נלחם בי ביבשה!"
אמר הקדוש ברוך הוא: "אתה חושב שביבשה אני
לא שולט? אנצח אותך ביבשה. ולא בעצמה ובחזק,
אלא על ידי ברירה קטנה שיש לי".

הגיע טיטוס לרומא. החלו החגיגות המפארות של
הנצחון, וכלם מפארים את טיטוס הגאות. פתאום
הגיע יתוש קטנטן, ונכנס לאפו של טיטוס. בהתחלה
טיטוס בכלל לא שם לב, אבל כשהרגיש את הדגדוגים
ונסה להוציא מהאף - היה כבר מאחר מדי. היתוש
התקדם בתוך הראש של טיטוס, והתישב לו בין
האזניים. הזמזום של היתוש לא נתן לטיטוס מנוחה,
וכאב הראש גדל וגדל. הוא לא הצליח להרדם, לא
ביום ולא בלילה.
יום אחד עבר טיטוס ליד נפח שדפק עם פטיש

האיגור -

צור משלנו

איור וכתובה: יוספי יוסף

מזכא 10
ההדלים

אפטות

תמה נגרמות אפטות, ואיך מזרזים את הריפוי שלהן?

הם קטנים ומתסכלים, אחד הדברים המציקים שיכולים לשבש לנו את היום. אלו הם הנגעים בחלל הפה בחלק הפנימי של הלחיים או החניכיים - כיבים, המוכרים גם בשם אפטות. חשוב לדעת שהם מצביעים על תהליך שקורה בגוף, ושצריך לטפל בו. הסיבות לאפטות הן רבות, ולא תמיד נדע בדיוק ממה זה נובע. אפטות לא מדבקות, והן עלולות להגרם בגלל:

- תזונה לקויה שגורמת לחסרים תזונתיים, במיוחד אצל אלו שלא אוכלים מזון מגוון עם פירות, ירקות ומספיק חלבונים.
- מערכת עיכול שלא מתפקדת כראוי. כתוצאה מכך ישנה ספיגה לקויה של ערכים תזונתיים חשובים, הפסולת לא מתפנה וגורמת לכיבים.
- רגישות לחלב ומוצרים, או לגלוטן - במיוחד כאשר מדובר בכיבים שחוזרים לעיתים תכופות.
- היגיגית הפה: חשוב לדאוג לניקיון הפה ולטיפול במחלות חניכיים. גם עישון וצריכת אלכוהול פוגעים בבריאות חלל הפה ומגבירים את הסיכון לאפטות חוזרות שקשה להפטר מהן.
- מחסור בשעות שינה מחליש את מערכת החיסון ומגביר את הסיכוי להיווצרות כיבים בחלל הפה.

- נשיכה עצמית לא זהירה.
- לחץ ומתח כמובן מחלישים מערכות רבות, ויש שזה בא לידי ביטוי אצלם בחלל הפה, במיוחד אצל אלו שסובלים ממערכת עיכול חלשה.
- יש הרגישים למשחות שיניים המכילות SLS, חומר מקציף שנמצא במשחות לא טבעיות. הבעיה לא חמורה, אבל מציקה, ולא מאפשרת לאכול ולשתות כרגיל. איך אפשר לזרז ריפוי?
- לשטוף את הפה עם חליטות של מרווה; למרוח** דבש חרוכים או דבש טוב שלא עבר חימום ישירות על הפצעים; **למרוח** על הכיבים שמן שומשום - השמן שצף על הטחינה, להרגעה; **למהול** כף חומץ תפוחים בכוס מים ולשטוף את הכיבים; **לפתוח** קפסולה של פרוביוטיקה ולמרוח את האבקה על האפטות; פרופוליס - משחת פרופוליס או טיפות מהולות בכוס מים. אפשר לגרגר או לבלוע, לחיזוק של מערכת החיסון; ללעוס עלים של בזיליקום או כוסברה - יעיל לזירוז תהליך הריפוי; או לשטוף את הפה עם מים חמימים.

להזמנת חוגי בית בהשתתפות הגב' זוהרה שרביט (ללא עלות), חייגי 073-2221290

אמר רבי שמעון: ציפור קטנה לא יצליח הצייד לצוד בלי גזירת שמיים, על אחת כמה וכמה בן אדם! הבין רשב"י דרך המעשה הזה שנרמז לו מן השמיים לצאת מן המערה. יצא, ומצא שמת הקיסר.

התלמוד במעשה המופלא הזה מלמד אותך לצאת החוצה, לראות את הקולות, כמו שאומר רשב"י, אצא ואראה איזה קול יוצא בעולם.

איך אפשר לראות קולות?

את יכולה לראות קולות! כל יהודי יכול לראות קולות! כשעמדנו כולנו מול הר סיני ראינו קולות! לראות קולות זה לגלות בתוך מראה חיצוני קול פנימי, קול שמסתתר ואומר משהו... ולא צריך יותר מלגלות שיש השגחה פרטית בעולם, ושהציפור והאדם נלכדים רק בגזרת שמיים.

זכרי, חירות אמיתית היא לזכור שאנחנו מושגחים, ושהכל מגיע מלמעלה (קום רבי שמעון).

את מבינה? אף אחד בעולם לא יכול לפגוע בך, להכאיב לך, לקחת לך, לעשות לך, בלי גזירת שמיים. אז תישני טוב בלילה, אחותי. הרב וולבה כתב שאדם שאינו מרגיש את ההשגחה הפרטית של השם, (לא יודע - מרגיש!), הוא ממש בבחינה של "תעייתי כשה אובד", הוא חי בפחד כמו שה זרזוק בלילה בשום מקום, שומע את יללות החיות הטורפות. הוא אבוד, ובודד כל כך! זכרי, השם רועה אותך, רועה ורואה ולא עוזב אותך לרגע. וגם אם המקל שלו קצת כואב לפעמים, זה כדי להזכיר לך לחזור לשורה, כדי שלא תלכי לו לאיבוד, כי הוא אוהב אותך ודואג לך.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה ורבניות נוספות לחוגי בית בכל רחבי הארץ. ללא תשלום 073-222-1290

אף אחד בעולם לא יכול לפגוע בך בלי גזירת שמיים

הציפור והצייד

לפני שנים היה פיגוע נורא באיתמר. משפחה שלמה נרצחה, ורק ילדה אחת ניצלה. זה היה סיפור שזעזע את כולנו. מספרים שהילדה הזו פחדה מאוד, היו לה פחדים וחרדות, אז הלכו לרבי חיים קניבסקי זצ"ל ושאלו אותו מה לעשות עם הפחדים של הילדה. הוא ענה: תגידו לה שלא תפסיק לומר את המילים: "אני מושגחת בהשגחה פרטית!".

זו סגולה נפלאה נגד פחד וחרדה ששוטפים את העולם שלנו בתקופה הלא פשוטה הזו. תגידי כל הזמן: "אני מושגחת בהשגחה פרטית". רבי חיים גם אמר שסגולה נפלאה נגד פחד היא לספר את הסיפור של רבי שמעון בר יוחאי זיע"א על הציפור והצייד. אני מעתיקה לך את הסיפור כמו שהבאתי אותו בספר "קום רבי שמעון", עם תובנות נפלאות. גזרי לך וספרי לילדים, לבעלך, לקרובים, וכן, גם לעצמך.

רבי שמעון ובנו היו מוחבאים שלוש עשרה שנה במערה, והיו אוכלים חרובים יבשים וקשים עד שנעשה גופם חלודה, לאחר שלוש עשרה שנה אמר רבי שמעון - אצא ואראה איזה קול יוצא בעולם! יצא וישב בפתח המערה. ראה צייד אחד שפורס מצודה כדי לתפוס ציפורים, והיה רשב"י שומע קול מן השמיים. כשהיה שומע: "דימוס דימוס" - שחרור שחרור! הייתה הציפור מצליחה להימלט. וכשהיה שומע: "ספקולא" - הריגה! הייתה הציפור נלכדת.

פינת המומחית

למה הוא קם מוקדם?

מה גורם לשינה של הילד להיות קצרה ומקוטעת?

אם הילד מכור מידי למוצץ, והמוצץ נופל מפיו, או אם הוא התרגל לבקבוק, ובכל פעם שמתעורר רק הבקבוק מרגיע אותו - הוא כאילו גם בשנתו מצפה לדבר החיצוני הזה, ומושפע מחסרונו.

הורים שיושבים ליד הילד, מרדימים אותו בשירי ערש שלא נגמרים, מספרים עוד סיפור ועוד ועוד וכאילו מוכנים לעשות הכול כדי שסוף סוף ייתן להם הקטן שקט, עלולים למצוא ילד שמתעורר באמצע הלילה, כי הוא חש בזאת, ומשהו בתוכו גורם לו להתעורר ולהיות בטוח בכך שהוריו עדיין שם ולא ברחו ממנו. ילד שבטוח במסתו, רגוע באהבת הוריו גם כשהם לא לידו, שקט בנפשו - יצליח בצורה טובה יותר לא להקיץ מספר פעמים בלילה ולא לקום מוקדם מאוד בבוקר. (מנוחה פוקס, סופרת ומומחית תהליכי חינוך)

בן השנתיים שלנו הוא ילד אנרגטי מאוד, אבל בלילה דווקא ישן בשקט עד היום. בזמן האחרון הוא קם מוקדם מאוד בבוקר ולא חוזר לישון, וגם קם לפעמים באמצע הלילה כמה פעמים. ממה נגרמת הערנות שלו? אפשר לעשות משהו?

השינה שלנו, של ילדים ושל מבוגרים, אף פעם אינה שינה רציפה. היא בנויה ממחזורי שינה, מיקיצות קצרות. על פי רוב אנחנו מסתובבים לצד השני ונרדמים בחזרה. גם הילד כך. מה לעשות כשזה לא כך? לפני הכול: לעזור לילד ללכת לישון ברוגע. כשהוא הולך לישון רגוע, הוא חווה רוגע גם בשנתו, ועל פי רוב לא יהיה דבר שיגרום לו להקיץ משנתו ולחפש פתרונות מחוצה לה.

הם רוצים להפחיד אותנו - שנכעס, שנצעק, שנשקשק מפחד, ואנחנו לא הולכים לפי התכתיבים שלהם. הצעתי לה להמשיך להיות איתי בקשה, אם היא מרגישה צורך לאוורר רגשות, מחשבות או תחושות, כיוון שאני מטפלת רגשית - אני כאן בשבילה. ביקשתי ממנה שתכתוב לי למחרת הודעה שהיא הצליחה לבצע פעולה אחת שמעידה שהיא חוזרת לעצמה. לא בשבילה, כמו בשביל אחרת.

כל פעולה כזאת היא לא פשוטה. היא אדירה בשמים, וגם בעולמו

למחרת, היא שלחה לי הודעה שריגשה אותי מאוד. היא שלחה לי: "היום שיחקתי עם הבת שלי תופסת, ותוך כדי שדמעתי, הסתכלתי לשמים, ואמרתי: דנה - זה בשבילך! דנה, אני עושה את מה שאת בטוח תרצי שאעשה, כיוון שאת בחורה עם כזאת שמחת חיים, שאני מרגישה שאת איתנו במשחק."

תדעו לכן, אלה הניצחונות הקטנים בחיים שלנו. שקמנו בבקר וחייכנו במקום לצעוק על הילד שלנו, למשל, שהצלחנו לבשל ארוחת צהריים, שהתקשרנו למישהי כדי לשמח אותה / להקל מעליה את התקופה, שביקרנו את הורינו וכו'.

הפעולות הקטנות שלנו במשך היום יום - הן הניצחונות שלנו בחיים. עד לניצחון העיקרי, שיתרחש בגאולה השלמה.

מה את חושבת. אם אחותך, דנה היתה עומדת לפניך, מה את חושבת שהיא היתה מבקשת ממך - להמשיך לחיות בקיאון גם מחו, או שהיא היתה מבקשת ממך הפוך, להמשיך את החיים? להמשיך לעשות את כל מה שעשית לפני המאורע המחריד הזה?"

לאחר רגע היא ענתה לי: "אם היית מכירה אותה, היית יודעת מיד את התשובה. היא היתה בחורה מלאת שמחת חיים, טוב לב ורצון לעזור". ואז ביקשתי ממנה בעדיניות: "את כל מה שאחותך לא הספיקה לעשות בחיים ולא תוכל להשלים, עד ביאת משיח צדקנו, את ממשיכה לעשות בשבילה". זוהי קדושת החיים. להמשיך את החיים... זאת הנקמה שלנו בהם.

כחלק מהתפקיד שלנו בתור שליחים בעירנו, הלכנו כמעט בכל ערב לניחום אבלים בתקופה ההזויה הזאת. בכל בוקר רק רציתי לצבוט את עצמי, כדי לקום למציאות אחרת ולגלות שהכל חלום בלהות אחד גדול, והנה חזרנו לשגרת חיינו. אך לא.

בכל בוקר מחדש הייתי צריכה לדבר עם עצמי ולהרגיע את עצמי, שה' מנהל את העולם עד הפרט האחרון, והוא יודע הכי נכון מה טוב לנו, וזאת המציאות ההגיונית, כיוון שהנס כאן הוא שעד עכשיו זה לא קרה לנו. הרי זה לא מציאותי שכבשה בין 70 זאבים טורפים, שרק רוצים להשמידה נשארתי קיימת, חיה ובוועטת...

כשנכנסתי לסיון (שם בדוי, מעדיפה לא לחשוף את האנשים שעומדים מאחורי הסיפור), הבנו שהגענו בדיוק ליום האחרון שבו היא יושבת שבעה. אחותה של סיון נרצחה בגיל 23, ה' יקום דמה, על ידי המרצחים הנוראיים. הן היו שתי אחיות, וכעת היא נשארה בודדה, ללא אחיות או אחים. הקושי היה גדול מנשוא, והכאב - אין להסבירו. לאחר שיחה ממושכת, היא אמרה לי שאין סיכוי שהיא מסוגלת לקום למחרת מהשבעה. היא מרגישה במצב של קיאון, והיא לא יודעת כיצד היא תוכל לחזור לעצמה. אחרי ששוחחנו בעניין, לקראת סיום הניחום, שאלתי אותה: "תגידי,

חני ליפשיץ

גלייה מקטמנדו

אותם. "כשהתחילו הקללות התערבנו על כסף מתי תרימו את הקול", סיפרה נורית. "אבל זה לא קרה". היא החליטה להישאר רק בשביל הסקרנות מתי זה יקרה, ושכנעה את איתי שישאר גם הוא. בינתיים הם הקשיבו לפרשת השבוע. חזקי סיפר אז על אברהם אבינו, ששמע את הקול של בורא עולם מבקש ממנו: "לך מארצך וממולדתך ומבית אביך", אל מקום לא ידוע. כזה שאי אפשר לדעת מה ומי יהיה בו... ואברהם יוצא בלי לשאול שאלות. "מטורף הסיפור הזה", אומר לנו איתי, "אני חייב ללמוד איתך עוד קצת על הסיפור של אברהם".

אל בית חב"ד הם המשיכו להגיע גם כשהיה הרבה יותר רגוע ושלו. הם הגיעו לשיעורים של הערב ולישיבה בצוותא על הספות הצבעוניות, והמשיכו לבוא ולבקר אותנו גם בביקורים שלנו בארץ. נפשם נקשרה בנפשנו. בכל ערב שבת נורית מדליקה נרות, ואיתי מקדש על היין יחד עם הילדים. לא יודעת מה היה קורה אם היינו מאבדים את הסבלנות. אם הייתי קמה ויוצאת מבית חב"ד. אבל בכל פעם שקצת קשה לי, אני אומרת לעצמי: "לך מארצך, וממולדתך, ומבית אביך". זה מרגיע אותי, קשה לי להסביר עד כמה. איכשהו אני מרגישה שאני לא לבד בכל הסיפור הזה, ושכל דבר שקורה בעולם - מסתתרים דברים נשגבים הרבה יותר ממה שחשבנו.

זה מרגיע אותי, קשה לי להסביר עד כמה. איכשהו אני מרגישה שאני לא לבד בכל הסיפור הזה

של ערבים ויהודים, כי מבחינתם זה לא באמת משנה. כולנו אחד. לקחו חודש של חופש מהעבודה ויצאו לטייל קצת במזרח הרחוק, מה שלא הספיקו לעשות כשהיו צעירים ובלי כסף. הם לא חלמו אי פעם שיכנסו לבית חב"ד, כי זה ממש לא הסגנון שלהם, בלשון המעטה, אבל כשהם עברו ברחוב שלנו בצהרי השבת ושמעו צעקות בעברית דרך החלון, זה סיקרן

לעולם לא אשכח את סעודת השבת ההיא בבית חב"ד. איך כל מה שרצינו היה לברוח משם. זה התחיל ממריבה קטנה בין כמה חברים, ולאט לאט התפתח לתגרה של ממש. הבנות שישבו באמצע התחילו לבכות, ומה שהצלחנו להבין הוא שקבוצה מסוימת מאשימה קבוצה אחרת בגניבה שהתרחשה יום לפני כן בגסט האוס. מהר מאוד חזקי ואני הפכנו לבוררים והצענו פשרה, אך משברגענו הרוחות - החלו דיבורים של שחוק וקלות דעת. אני ממש זוכרת איך מצאתי את עצמי מרחיקה את הילדים מהשולחן ומשחקת איתם, כשכל הזמן הזה השולחן הופך למושב לצים אחד גדול. הפעם היחידה שבה שקטו הרוחות היתה כשחזקי נעמד לדבר דברי תורה. אני זוכרת שאחרי זה לחשתי לחזקי שאין לי מה לעשות כאן. אני רק רוצה ללכת. הם ממילא לא צריכים אותי כאן, עם כל הדיבורים האלה. חזקי חשב לרגע, ואמר לי: "תסתכלי על הזוג הזה שיושב בצד שמאל שלנו. הם לא מפסיקים להסתכל אלינו. לא מורידים את העיניים". זו היתה הפעם הראשונה שבה ראיתי את איתי ונורית. מבוגרים יותר משאר המטיילים, בשנות הארבעים לחייהם.

במוצאי השבת הם ניגשו אלינו כדי לשאול מאיפה הסבלנות. סיפרו שהם גרים בעיר יפן. את שני הילדים שלהם הם שלחו ללמוד בבית ספר מעורב

יעוץ מאישה לאישה לסודות הבית היהודי

02-6301516 mit@htv.co.il

הנשק הסודי של בנות ישראל!
בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל

שומרת עולמינו

החטופים שלנו עדיין בשבי,
החיילים שלנו עדיין בלחימה,
והפצועים שלנו עדיין זקוקים לתפילה
התפילות שלכן מרעידות את השמיים!!

רבנית תערוך הפרשת חלה
מרגשת ועוצמתית ותתפלל יחד אתכן.

מתגייסות למען הצלחת עם ישראל!

להזמנת חוג בית ללא עלות: **073.222.1290**

נשות ישראל מהעידות את השמיים!

מבינים על מה צמים עם ספרי הרה"ג זמיר כהן שליט"א

**מגיעים
מוכנים לעשרה
בטבת**

האדם במעגל השנה

יצירה מאלפת
סביב מעגל השנה!
ביאורים נפלאים
אודות מהותם של כל
חגי ומועדי ישראל
עצות והדרכה בכל
תחומי החיים, רוויים
במתיקות ועונג.

ארכיאולוגיה תנ"כית

האמת זועקת
מן האדמה!
ספרים מרתקים,
מלווים בתמונות
וחשיפות שמדהימים
את עולם המדע,
סדרת ספרים שחובה
שתיהיה בכל בית.

כך מיוחד
מתוך הסדרה
שעוסק בתקופת
המנכה.

חפשו 'הידברות שופס' • 073-222-1-250

מבצע מיוחד ברכישת שני הסטים
כולל שליח חינם עד הבית!

**מגוון רחב של ערכות דיסק און קי מעוצבים
שיגישו לכם תוכן עשיר ערכי ומגוון.
המארזים קומפקטים כך שתוכלו
לקחת ולהאזין מכל מקום.**

סדרת הרצאות
מעולמות ה-NLP
הקאנוצ'ר אליהו שירי

מאגר הרצאות עצום של הרבנים
המובילים **הרה"ג זמיר כהן,**
הרב יצחק פנגר והרב יגאל כהן

סדנאות והרצאות ייחודיות
בנושא זוגיות, חינוך וכו'
הרב אליהו נקש

יש דרכים טובות להיות מחוברים

להזמנות 073-2221250 • חפשו הידברות שופס

לעילוי נשמה / ג'ני טליה בת מזל / פונגדה בן טורי / סוזן שושנה אזולאי בת
חביבה / יהושע בן שרה / לוי עזרא בן מסטון / לוי יעקב בן מסטון / עליזה בת שרה כהן /
שילת לאה בת עליזה בן הרוש / יעל בת זלפה / נסים שלום בן מרים
רפואה שלמה וכל הישועות / חנה מאירה בת סעדה / משה ואריאלה מלכה
בן חסיבה

**העלון
מוקדש**

להקדשת העלון
חייגו **073-222-1388**
שלוחה 3